XXVIII. évfolyam, 17. szám. Ára: 1,80 Ft 1972. április 27.

# Ludas Matyi




Vasvári Anna rajza

TERMÉSZETBARÁTOK, 1972

# KEDVES LUDAS!

## VALLOMÁS AZ ÉTKEZŐKOCSIN

A vallomás úgy kezdődött, hogy az expressz vonat étkezőkocsijában a sertésflecken mellé egy kérdőívet is adott a pincér. Ezen a kérdőíven az Utasellátó Vállalat közli, hogy a vendégek jobb ellátása, valamint a szolgáltatások minőségi javítása érdekében felmérést végez, kéri szíves közreműködésemet. Kilenc kérdésre kért választ. Megkérdezte, milyen célból utazom, mintha ez az étkezés szolgáltatása szempontjából nem lenne közömbös. Azt is megkérdezte, milyen gyakran utazom. Milyen meleg ételeket szoktam fogyasztani, milyen üdítő italokat, megfelelőnek tartom-e az áruk minőségét, milyen új vendéglátóipari szolgáltatást javasolnék, igénylem-e a komplett reggelit, milyen egyéb észrevételem van, aztán néhány személyi adatot is fel kellett jegyezni. Mindezekre a kérdésekre becsülettel válaszolgattam, feljegyezve, hogy szeretem a frissen sültet, az üdítő italok közül azt fogyasztom, amit kapok, de nem bánnám, ha mindig hideg lenne, az áruk minőségét általában jónak tartom, s az lenne az alapvető észrevételem, hogy hagyják meg az étkezőkocsit, s ne cseréljék azt fel a kényelmetlen bisztrókocsival.

Ugyanis eddig nem említettem, volt ilyen kérdés is: „Igénybe veszi-e étkezőkocsi, illetve bisztró szolgálatunkat, s ha nem, miért?" Hát ez a kérdés nagyon fifikásan fogalmazódott. Ugyanis az étkezőkocsi szolgálatot szeretném mind gyakrabban igénybe venni, a bisztró szolgálatot messzire elkerülni. A kettő ég és föld. Az egyik kulturált étterem, a másik lucskos padlójú talponálló. Ha




az alkérdésre, hogy miért nem, válaszolni akarok, úgy válaszom csak a bisztróra vonatkozik. Azért nem veszem igénybe, mert visszalépésnek tartom, ha étteremből bisztrót teremtenek, még akkor is, ha gazdaságilag ez indokolható, s mert nem szeretem, ha a rángatózó vonaton állva kell enni, s kizárólag vízbe mártott debrecenit mustárral, vagy jó esetben sonkát tojással fogyaszthatok. Szeretek ülve, terített asztal mellett, nagyobb választékból fogyasztani, késsel, villával enni, anélkül, hogy a szomszéd (mert egyensúlyát vesztette a vonat mozgásától) pohara helyett zsebembe öntse a sörét. Szeretem és kívánom az étkezőkocsit, mert általában főétkezési időszakban szoktam utazni, s az étkezést a megfelelő árak lefizetése ellenében főtt, illetve sült ételekből kiválasztott étkekkel kívánom kulturáltan megoldani.

Az Utasellátó Vállalat sok jó törekvése mellett rendkívül következetesen tör az étkezőkocsi-park szűkítésére, s helyettük mindenütt megjelenik a bisztrókocsi. Hivatkoznak külföldi példákra, egyebekre. A bisztrókocsi mellett viszont csak az érvelhet, aki megpróbált már ott érdemben étkezni, és sikerült neki. Ilyen ember viszont nagyon kevés akad. A guruló italozóhelyek számát szaporítani viszont nem a legjobb törekvés.

Ezért nem tudok a kérdőív harmadik és negyedik pontjára egyértelműleg válaszolni, ezért tartom nagyon fifikusnak a kérdőív ilyetén szerkesztését, amely egybevonja a helyeslő vagy elutasító választ étkezőkocsira és bisztróra egyaránt, és ezért kell a megadott kilenc kérdésen túl vallomásomat ilyen módon is kifejteni.

**Benedek Miklós**

## SZEMÜVEGET AZ OFOTÉRTNAK!

*A hibát tagadhatatlanul M. J. barátom követte el, mert nem fogadott szót az Ofotért reklámainak: nem gondoskodott magának tartalékszemüvegről. Most aztán ő látja a kárát, pontosabban nem látja, hiszen több mint egy hónapja nincs szemüvege. Amikor a régi eltörött, szaladt mindjárt a szemészetre, s még aznap: március 16-án be is adta a receptet az Ofotért 14-es számú boltjába. Derűs volt és bizakodó, azt hitte, néhány napig kell csak vakoskodva járnia, hiszen erős, de nem különleges üvegről van szó, amit máskor is könnyen tudtak pótolni neki.*

*Várt hát, reménykedett — és telefonálgatott. Mindennap, a boltba. Mindig azt a választ kapta: sajnos még nem küldték meg az üveget az Ofotért nagykereskedelmi raktárából.*

*Amikor huszonötödször hallotta ugyanezt, gondolt egyet, s feltárcsázta a sokat emlegetett raktárt. Sajnos, mondták neki elbűvölő udvariassággal, a keresett üveg éppen kifogyott, várják, mikor küld újra belőle a MOM.*

*Barátom most már vérszemet kapott, s felhívta a MOM illetékes osztályát: mikor szállítanak a hőn*



*óhajtott üvegekből az Ofotértnak? Meglepte a válasz: az Ofotért nem rendelt ilyen üveget, a MOM tehát nem is szállít.*

*Újabb telefon, megint a nagykereskedelmi raktárba. Elbűvölő udvariasságú válasz: a MOM minden külön megrendelés nélkül szállít ebből az üvegfajtából is időnként egy-egy tételt az Ofotértnak, csakúgy, mint a többi üvegekből.*

*Barátom ismét a MOM-ot tárcsázta. Mély együttérzéssel közölték vele, hogy miután az Ofotért nem rendelt belőle, ilyen üveget ebben a negyedévben nem gyártanak.*

*Itt tartunk hát, a negyedév első hónapjában. M. J. ezek szerint még legalább két-három hónapot várhat az új szemüvegére.*

*Miképpen lehetséges az, hogy az Ofotértnál eddig senki nem látta meg: nincs minden rendben a MOM-mal való kooperációban? Lehet, hogy azoknak is eltörött a szemüvegük, akiknek ezt meg kellett volna látniuk?*

*És lehet, hogy nekik sincs tartalék szemüvegük?*

**(r. b.)**

## KÉSIK A PARKOSÍTÁS



Újpesten, az Árpád úton — a Virág és Rózsa utca között — a tízemeletes lakóházak építkezése körülbelül egy éve befejeződött. Szerencsésnek mondhatják magukat azok a családok, akik ezekben a modern lakásokban találtak otthonra.

A „felhőkarcolókat" összekötő szabad terület parkosítása azonban egyre csak késik. Még az idén sem kezdtek hozzá, pedig sóvárogva várják már a környék lakói.

A gyerekek porfelhőben rúgják a labdát, a por a szélesre tárt ablakokon beszáll a szobákba, letelepszik a lakások bútorzatára, szőnyegeire, falára, sok-sok bosszúságot okozva a háziasszonyoknak, akik nem győznek takarítani, port törölni.

Az új házak lakói arra kérik az illetékeseket, ne csak ígérgessenek fűt-fát. Legyen már végre parkjuk, játszóterük a gyerekeknek, akik nem szeretnének még ezen a nyáron is portengerben fürödni!

**(f. l.)**

## KOMPLETT AGY



Csepel gyártmányú kerékpáromnak eltörött a hátsó tengelye. A Keravill-boltokban mindenütt azt mondják, hogy tengelyt külön nem tudnak adni, csak komplett hátsó agyat. Lehet, hogy a kereskedelemnek ez így célszerű, de a vásárlóknak semmiképpen sem az. Még szerencse, hogy a húsz forint értékű hátsó tengely miatt nem kell mindjárt egy új kerékpárt vennünk!

**Nádasdy Gyula**
Mátranovák

## PIHENNI SZERETNÉNK!



*Esztergomban a Rió Kávészalon feletti lakásban lakunk. A szalonban játszó zenekar olyan nagyteljesítményű hangerősítőket használ, hogy éjszakánként képtelenek vagyunk tőle aludni. Gondoljanak arra is, hogy az éjszakai pihenés mindenkinek jár és tompítsák le a zenekar hangerejét!*

**Árvay Józsefné**
Esztergom, Vörösmarty u. 2.

## A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Hajnali vonatozás" című cikkre válaszolva közöljük, hogy a Nyíregyházáról Újfehértóra kijáró pedagógusok és más dolgozók kérését nem tudjuk teljes egészében méltányolni, mert ha a 9737 számú vonatot később indítanánk, az a Debrecenbe utazóknak lenne rossz. Méltányolva azonban a pedagógusok utazási nehézségeit, szeptember 4-től, az iskolai tanítás megkezdésétől, a 2707 számú gyorsvonatot Újfehértón is megállítjuk.

**Bács István** főfelügyelő,
MÁV Vezérigazgatóság

A Luxor eszpresszóval kapcsolatos cikkükhöz az alábbi észrevételeket szeretném hozzáfűzni:

A mellékhelyiségekre vonatkozó jelzők megközelítik a valóságot. Bár mi számlákkal és munkalapokkal tudjuk igazolni, hogy 1971-ben hozattuk rendbe azokat.

Az üzlet II. osztályú besorolású, nem előírásos a terítő használata.

Az eszpresszót ez év végén teljes rekonstrukció miatt bezárjuk és hárommilliós költséggel éttermet csinálunk belőle.

**Szigeti Andor** igazgató,
V. ker. Vendéglátóipari V.

## ÓKORI KRIMI




– Megállj, te csibész! Majd köröztetni foglak a Kék fényben! . . .

## ROSSZ ELŐJEL

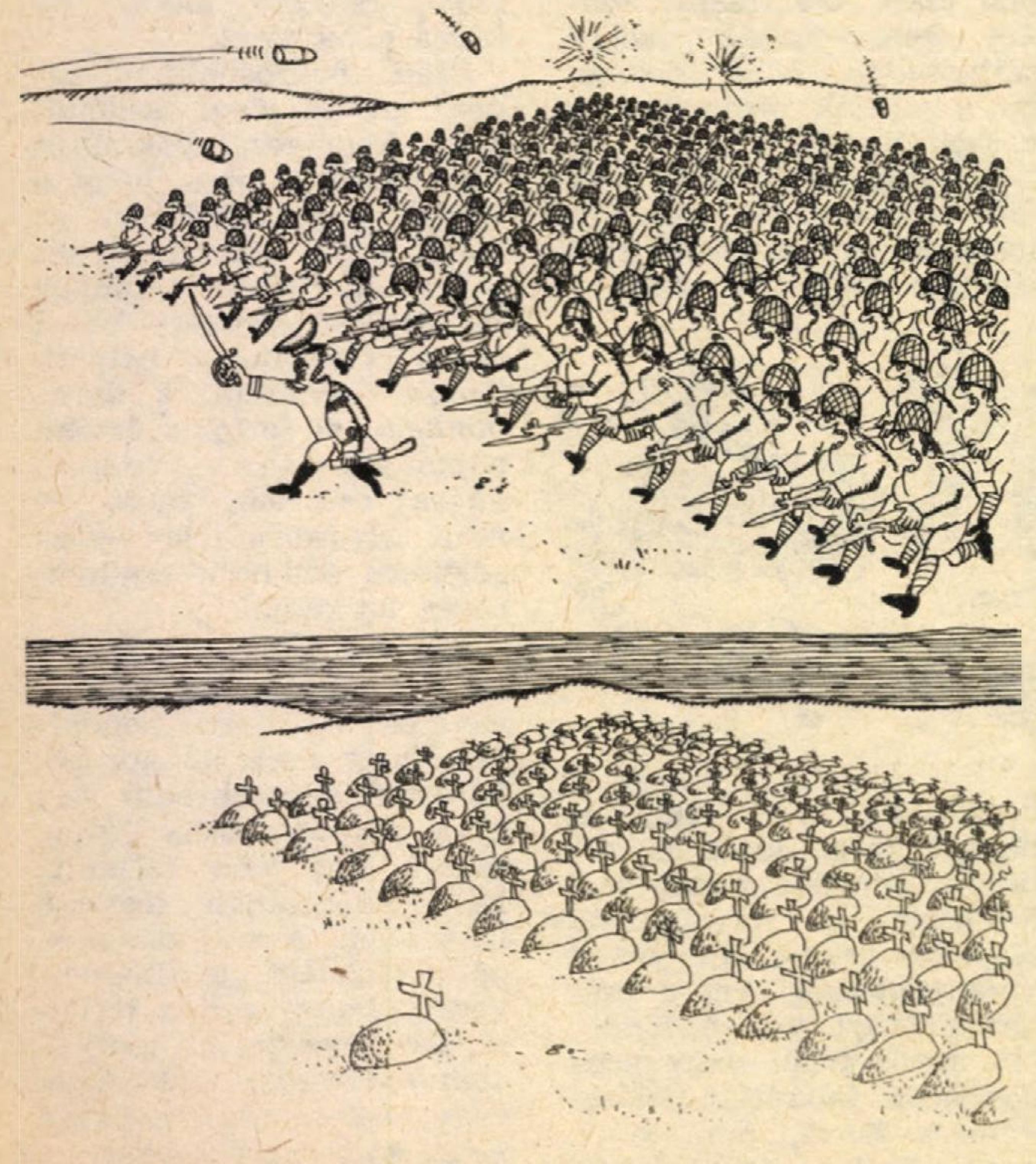


– Ön megfelelne, csak az ajánlólevele érkezett portósan.

**AMERIKAI VICC**

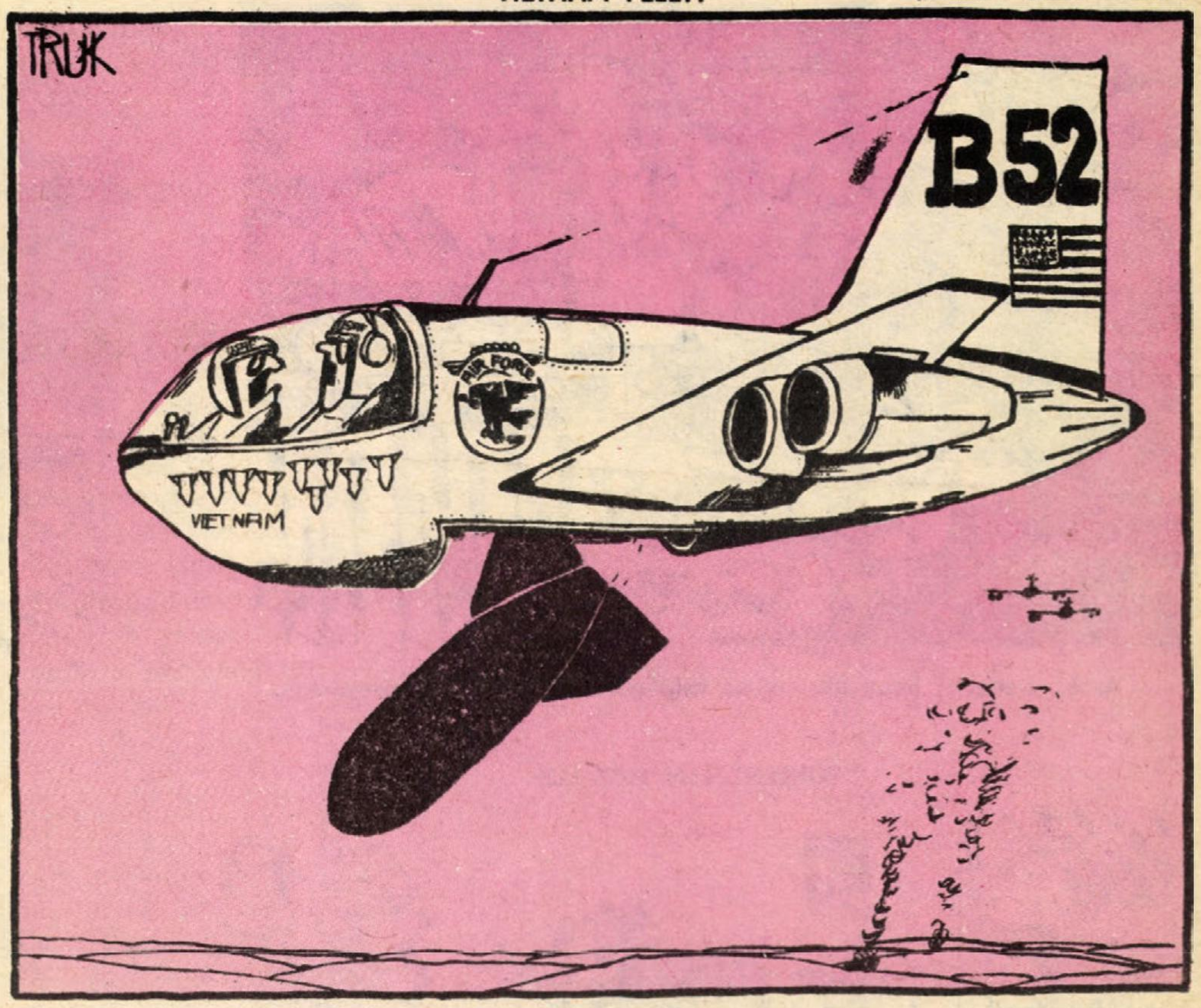
**A halálraítélttel közlik, hogy ütött az utolsó órája, viszik a villamosszékbe.**
**A börtönigazgató megkérdi:**
**– Mi az utolsó kívánsága?**
**– Amikor a székben ülök, az igazgató úr fogja a kezemet!**

## SZOLGÁLATI SORREND



## VIETNAM FELETT

(„Basler Nachrichten")



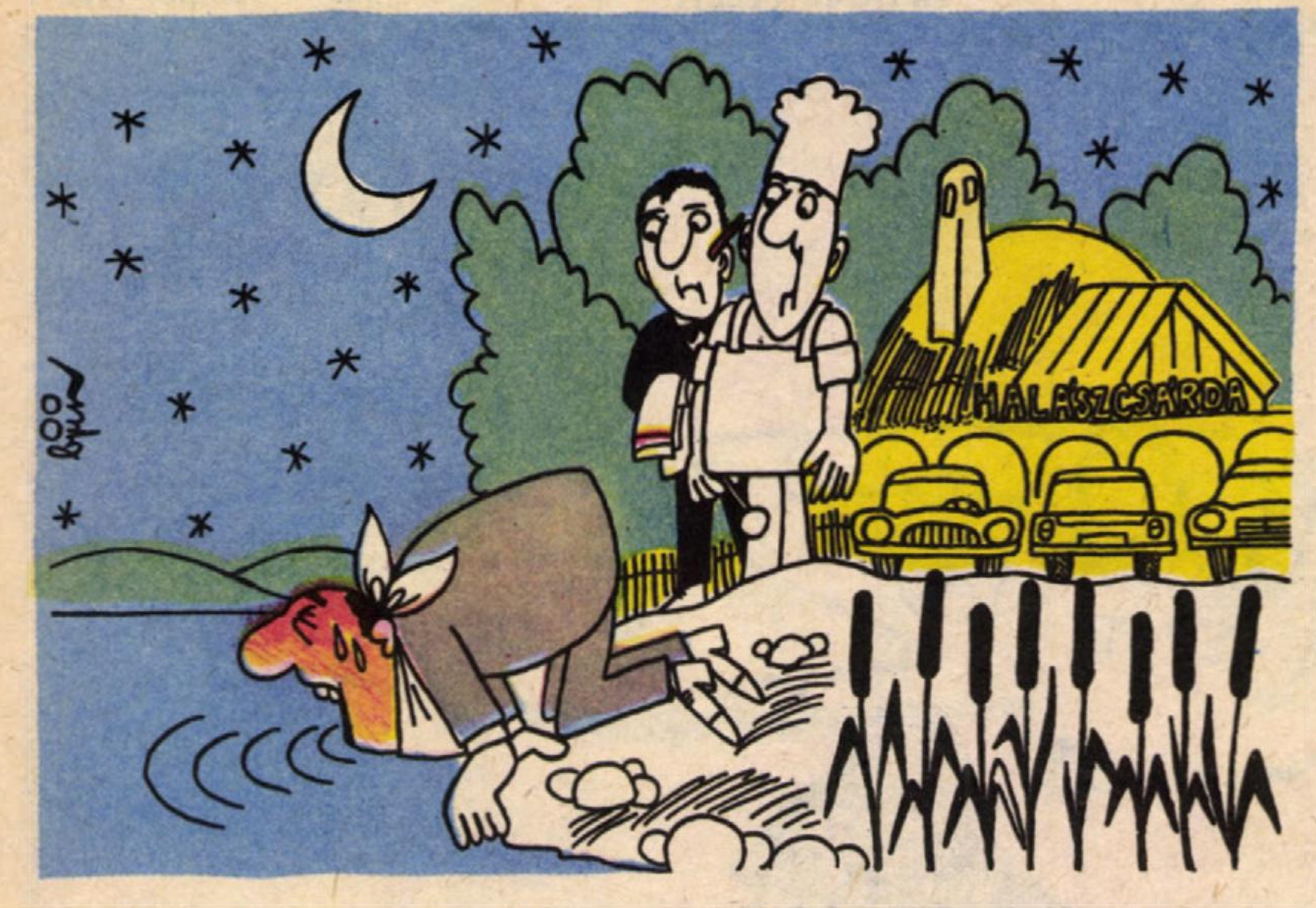

– Nézd meg, Joe, milyen embertelen háború folyik odalent . . .

## Ketten beszélnek

*— Borotválás lesz, vendég úr?*
*— Igen. De honnan olyan ismerős maga nekem?*
*— Én jól emlékszem uraságodra. Pedig több mint negyven éve, hogy utoljára találkoztunk . . .*
*— Negyven éve? Akkor maga még bizonyára tanonc volt.*
*— Úgy bizony. És uraságod is fiatalabb volt valamivel . . .*
*— Negyven éve . . . Nem maga a Berci?*
*— De bizony, hogy én vagyok, uram . . .*
*— Hát mi történt magával azóta?*
*— Elmesélhetem szappanozás közben?*
*— Hát persze. Legalább nem unatkozom.*
*— Harminckilenc évet töltöttem börtönben, kérem . . .*
*— Hogy hol? Börtönben? És miért?*
*— Mindig csak emberölésért. Pénzhez én nem nyúltam soha.*
*— Hát több embert is megölt?*
*— Sajnos, kérem. Ma már szánom-bánom. Tudja, vendég úr, az úgy volt, hogy tanonckoromban egyszer levágtam a fejét egy ipsének. Ez volt az első ügyem.*
*— És mért vágta le a fejét a szerencsétlennek?*
*— Hasonlított a mostohámra. Akkor kaptam hét évet, mert még fiatalkorú voltam ugye, ötöt leültem belőle, aztán szabadultam.*
*— És újra a fodrász-szakmában helyezkedett el?*
*— Persze. Hiszen ez volt a tanult mesterségem. Nem is volt velem semmi baj két évig, akkor aztán — mit tesz Isten — bejött borotválkozni az az ügyész, aki annak idején a vádbeszédet mondta ellenem. Elfogott kérem az indulat — elég heves a természetem, sajnos —, és levágtam a fejét.*
*— Bercikém, azért ez már mégis túlzás volt!*
*— Hát igen. El is ítéltek tíz évre, mert nem előre megfontolva cselekedtem. Le is ültem belőle nyolcat, akkor jó magaviseletem miatt szabadultam és megint elhelyezkedtem. Hiszen még csak harminc éves voltam, ugyebár.*
*— És megint borbély lett?*
*— Hát mi mást csinálhattam volna? Nem is volt velem baj semmi, csaknem egy negyed évig. Akkor megint megtévedtem, sajnos. Levágtam egy idős bácsi fejét.*
*— Na hallja! Borzasztó alak maga, Berci.*
*— A pofámba fújta a szivarfüstöt, azért végeztem vele. Ma már persze sajnálom . . .*
*— És hány évet kapott az újabb eltévelyedéséért?*
*— Most már tizenkettőt. És tíz évre eltiltottak a közügyek gyakorlásától is. Ez fájt a legjobban.*
*— Miért nem ítélték halálra?*
*— Mert nem anyagi érdekből öltem. A tizenkettőből leültem tizet, negyven éves voltam, amikor kijöttem. Nem voltam még öreg, persze kaptam munkát azonnal.*
*— Mint borbély.*
*— Csak a közügyektől tiltottak el, nem a borotválástól. Dolgoztam itt hat hétig rendesen, akkor megint lett egy balhém. Levágtam egy pasas fejét.*
*— Ejnye, ejnye . . . És miért?*
*— Legyek őszinte? Máig sem tudom. Azt hiszem frontátvonulás volt. Most már, mint visszaeső, húsz évet kaptam, uram, húsz kemény évet!*
*— Miért nem ítélték halálra?*
*— Mert az igazságügyi elmeszakértő kijelentette, hogy büntetőjogi szempontból nem vagyok teljesen beszámítható. Amit az is bizonyít, hogy már több embernek levágtam a fejét, minden különösebb ok nélkül. A húsz évből leültem tizennyolcat, így aztán most már ötvenkilenc éves vagyok. Így múlik az idő, vendég úr . . . Kiborotváljam a szakállát?*
*— Nem, köszönöm, Bercikém . . .*
*— Hát akkor készen is volnánk . . .*
*— És mikor szabadult?*
*— Hány óra van most? Tizenegy? Akkor már két órája.*
*— Legyek őszinte? Örülök, hogy életben maradtam.*
*— Tessék elhinni, vendég úr, hogy én is örülök. Nagyon erősen megfogadtam, hogy jó útra térek . . . Tizenhat éves voltam, amikor elkezdtem a mesterségem. És ma már ötvenkilenc éves vagyok. Szeretném kihúzni a nyugdíjig . . .*

(t.)

## KÜLFÖLDI VENDÉG



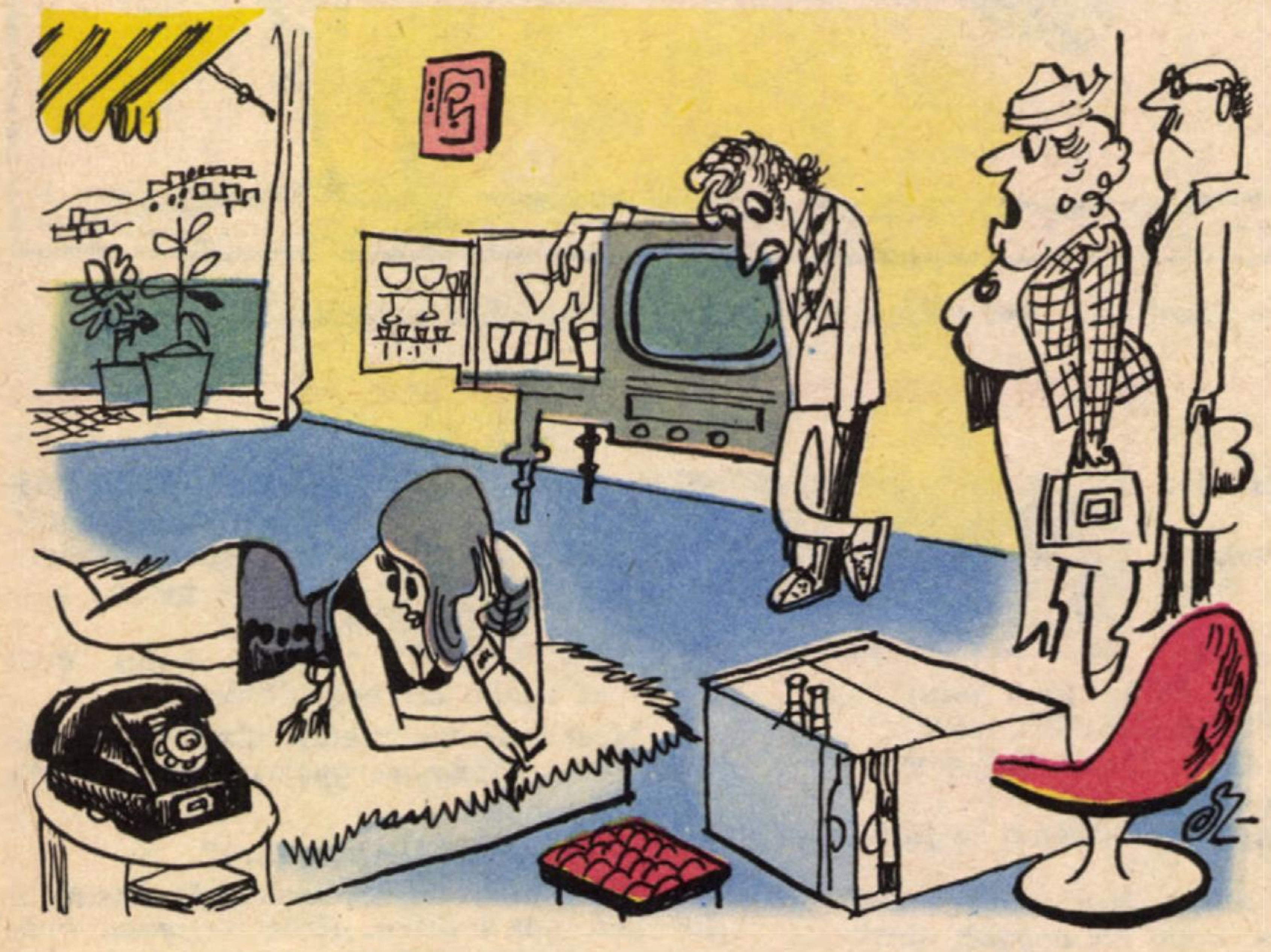

– Az az érzésem, hogy túlságosan csípősnek találja a halászlevünket.

## HIPPISZERELEM



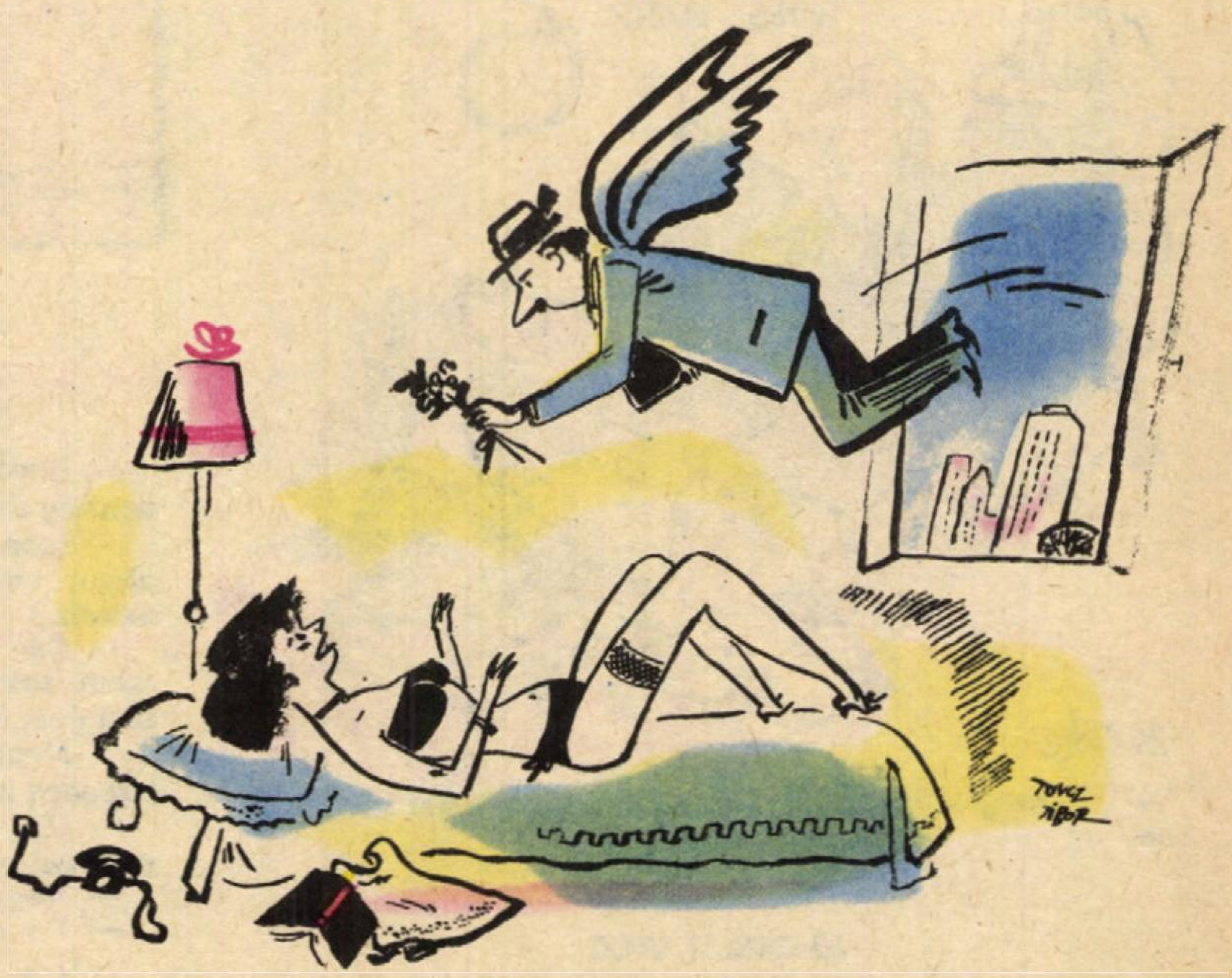
– Mondd, akkor is szeretnél, ha megmosakodnék?

## TÜRELMETLEN FIATALOK



– Megvan a lakás, a bútor, a kocsi, miért vagytok úgy elkeseredve?
– Nem piros a telefon...

## A SZERELEM MINDENT LEGYŐZ



– Mi az, Lajos, csak nem romlott el már megint az az átkozott lift?

# KEDÉLYES TOLVAJOK

Bizonyára meglepődik az olvasó, ha megkérdezem: mit lop a nászútján, Karlovy-Varyban, egy budapesti fiatalasszony? Általában nem lop semmit, esze ágában sincs, mással van elfoglalva. De az a fiatal hölgy, akiről én beszélek, személyesen számolt be pesti barátainak arról, hogy nászútjának felejthetetlen napjait örökre emlékezetessé óhajtotta tenni, ezért utolsó vacsorájukon egy kétágú, cizellált ezüst villát rejtett el angol kosztümjének tágas zsebében. Különösképpen azért vonzotta ez a nemes mívű evőeszköz, mert nagyon szép betűkkel volt belegravírozva a számára élete végéig szépemlékű hotel neve.

Noha ez meglehetősen friss történet, a fiatalasszony azóta elvált. A nászút kedves emlékeként az ezüst villa persze megmaradt. A teljesség kedvéért elmondom, hogy a romantikus asszonyka most ismét férjhez ment, de hogy újabb nászútjáról milyen műtárgyat hozott magával, arról egyelőre nem vagyok tájékozva.

Elég bő ismeretekkel rendelkezem viszont arra nézve, hogy az ilyenféle, úgynevezett kedélyes lopásokban milyen nagy nálunk a fejlődés. Nem kell már se külföldre, se nászútra utazni, s mégcsak két vagy több ágú ezüst villára sincs szükség. A kedélyes tolvajok — „csak úgy viccből" — lopnak Pesten és vidéken: a vendéglátóiparban, első és alsóbb osztályú éttermekben, kiskocsmákban és eszpresszókban, kiskanalat, villát, hamutálcát, komplett paprika- és sótartó készletet (270 forint!), külön sótartót, ezüst kupakkal vagy anélkül és más egyebet. ami a kezük ügyébe kerül. Vannak, akik még a szappant és a papírt is zsebre vágják, a félreeső helyen, ahol igazán nem kell tartaniuk a leleplezéstől.

Megkérdeztem egy nagyforgalmú csemegeüzlet nagyforgalmú eszpresszó részlegében, hogy miért adnak a kávéhoz a jól bevált fém kiskanalak helyett műanyagból készült kiskanalakat? „Mert olcsóbb, és ebből 50 százalékkal kevesebb tűnik el naponként", hangzott a rövid, de sokatmondó válasz. Egy üdülő vezetőjétől pedig némi méltatlankodással azirant érdeklődtem: Miért cserélték ki a kicsi és könnyű fémhamutálcákat nagy és súlyos, s emellett jóval drágább üveg hamutálcákra? Alig lehet megmozdítani őket, olyan nehezek. Az üdülő vezetője gondolkodás nélkül felelte: „Éppen ezért, elvtársam! Ezeket nem tudják zsebre süllyeszteni, elég nekem, ha a vállfák eltünedeznek a szekrényből."



A villanyégőt is módfelett kedvelik a kedélyes tolvajok. A minap Esztergomban töltöttem néhány napot. Az utcai világítás, ha gyenge is, de ép és sértetlen: egyetlen darab sem hiányzik a mellékutcák alacsony házain elhelyezett villanyégőkből. Ám a kellemes fényt adó égőtesteket körös-körül nagy gondossággal felszerelt, ízléses vasrács övezi, ami lehet, hogy véletlen, elképzelhető, hogy Esztergomban nem divat a divat, villanyégőt csak Pesten „organizálnak", és csak akkor, ha hozzá lehet férni.

Szép fővárosunkban tudok ennél jóval különösebb, kedélyes lopásról is. Egy olvasónk írja, hogy a Rudas termálfürdőben az igazgatóság kényelmes és jól fertőtleníthető műanyag papucsokat szerzett be a régi, elavultak helyett. Hiába ellenőrzik, a *darabonként* 40 forintos értékű papucsállomány napról napra csökken, mert — mint olvasónk írja — az „élelmes emberek rendszeresen lopkodják".

Akadhatnak — mégcsak nem is a tolvajok között — egyesek, akik úgy gondolják, hogy ezek az apróbb, könnyen elmozdítható tárgyak fogyóeszközök lévén, semmi baj sem történik, ha istenigazában fogynak is, s ebből a meggondolásból áldoznak „gyűjtőszenvedélyüknek" a Köz terhére. De nevezhetjük gyűjtőszenvedélynek, hobbynak, vagy akárminek, magyarán mégiscsak lopás a neve.

**Földes György**

KÖTELESSÉGTUDÓ REMETE



– Átképeztem magam önkéntes tűzoltónak!...

## KEDVENC VERSENY A TUSSAUD-MÚZEUMBAN

*Múzeumnak talán túlzás nevezni a londoni Tussaud-házat, amelyben minden nevezetes történelmi személyiség viaszbábuja látható, de a nevezetes épület, amelyet annakidején Madame Tussaud alapított, valóságos nemzeti (vagy városi?) intézmény Londonban. Időnkint „kedvencverseny”-t rendeznek a bábuk között. Kiderült, hogy Nixon még mindig nem tudta beérni Hitlert, viszont határozott fölénnyel került a Hasfelmetsző Jack elé. Jó helyen áll Ted Kennedy is, a fajvédő Enoch Powell pedig Drakulával áll holtversenyben. Sokak szerint ez a helyzet nagyon hízelgő Powellre nézve.*

AZ ÍR KÉRDÉS

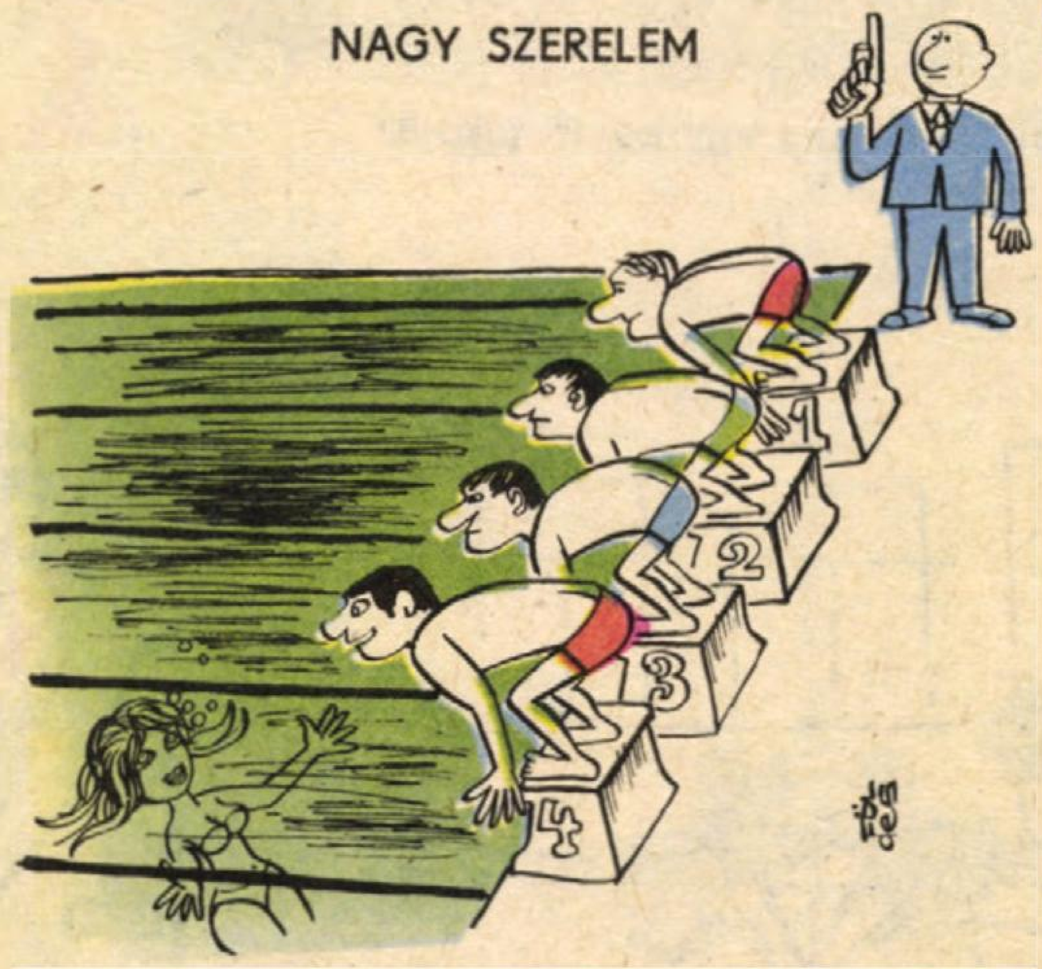
*Vasvári Anna rajza*



TELEFONPSZICHIÁTER




NAGY SZERELEM



NEM LÉPHETNEK A NYOMÁBA



TAVASZI RIADALOM



– Jó ég! Itt a május és még nem vagyok szerelmes!

# HARMINC PERC

Van öt perced a számomra? — kérdezte izgatottan Z.

— Sajnos nincs — feleltem türelmetlenül. — Rohannom kell...

— Látod, ez az — mondta csüggedten Z. — Korunkban egyre kevesebb idő jut a beszélgetésre, s hogy ez milyen nagy baj, arról legtöbbet az idegorvosok tudnának mesélni. Ha lenne idejük. De nincs.

— Ne haragudj — mondtam idegesen Z.-nek. — Most nem tudok veled beszélgetni...

— Senkinek sincs ideje beszélgetni. A szülőnek nincs ideje beszélgetni a gyerekével, a gyereknek nincs ideje diskurálni a szülővel. A férj azt mondja a feleségének: „Most nem érek rá trécselni veled anyukám, majd legközelebb!” A feleség sem tudja végighallgatni a férjét: „Ne tarts fel, kisszívem, a lelki életedet majd később tárgyaljuk meg.” Az eladó türelmetlen a vevőhöz, a vevő az eladóhoz, a főnök a beosztotthoz, a beosztott a főnökéhez...

— Már megbocsáss, de én is türelmetlen vagyok...

— Van azonban egy megoldás — folytatta zavartalanul Z. — És ehhez a megoldáshoz a televízió adta az ötletet. Mindnyájan szívesen nézzük azokat a műsorokat, amelyekben idős emberek beszélnek önmagukról, tapasztalataikról, vágyaikról, kudarcaikról, emlékeikről. Milyen jó lenne, gondoltam magamban, ha mindenki kapna harminc percet a televíziótól. Nem többet, csak egy fél órácskát, de ezalatt a fél óra alatt végre kibeszélgethetnénk magunkat, elmondhatnánk véleményünket a világról, az emberekről, elmondhatnánk mindazt, amit soha nem tudtunk elmondani, amire sohasem jutott idő.



— Az ötlet jó, majd legközelebb részletesen.

— Valahogy úgy képzelem a dolgot, hogy a televízió értesít: ötven év múlva, szerdán este, huszonegy óra tíz perckor, fél óra hosszat beszélhetek a televízió népszerű „Vallomások” sorozatában.

— Ötven év múlva?

— Az is eljön egyszer. Ötven év múlva csak nyolcvan éves leszek.

— Ötven év nagyon hosszú idő.

— De ezalatt a fél évszázad alatt nyugodtan fogok élni, és nem leszek ideges, ha a feleségem nem hallgat végig, ha a gyerekeim, az unokáim elkerülnek, hogy ne kelljen velem beszélgetni, ha a barátaim minduntalan félbeszakítanak...

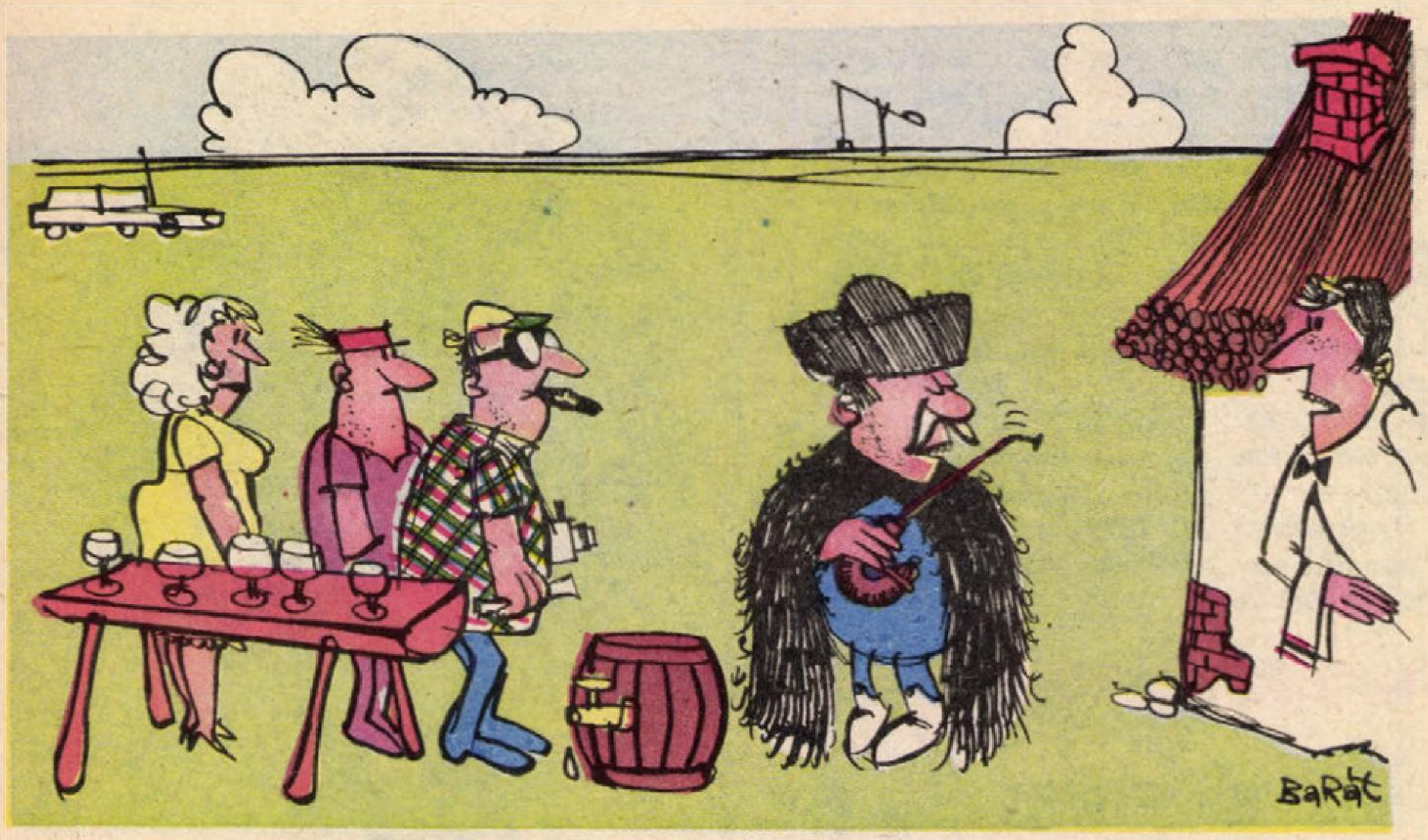
— Értsd meg, drága barátom, mennem kell... De nagyon érdekes, amit mondtál, egyszer majd le kellene ülnünk egy kicsit dumálni...

— Várj! Még nem fejeztem be. Ezalatt az ötven év alatt egyszer sem lennék ideges, mert mindig azt mondanám magamnak: „Sebaj, öregfiú, majd a televízióban! Ötven év múlva, a televízió »Vallomások« című műsorában majd elmondhatod.” S a műsor után el fogják mondani rólam, hogy érdekes ember vagyok és bölcs, és minden szavam aranyat ér. A műsor után azt írják majd a kritikusok: nagy élmény volt hallgatni engem, és szívesen hallgattak volna akár másfél óra hosszat is, mert nincs izgalmasabb téma az embernél. Az embernél, aki...

— Na, szervusz! — mondtam Z.-nek. — A többit majd ötven év múlva mondod el... Viszlát! A képernyőn!

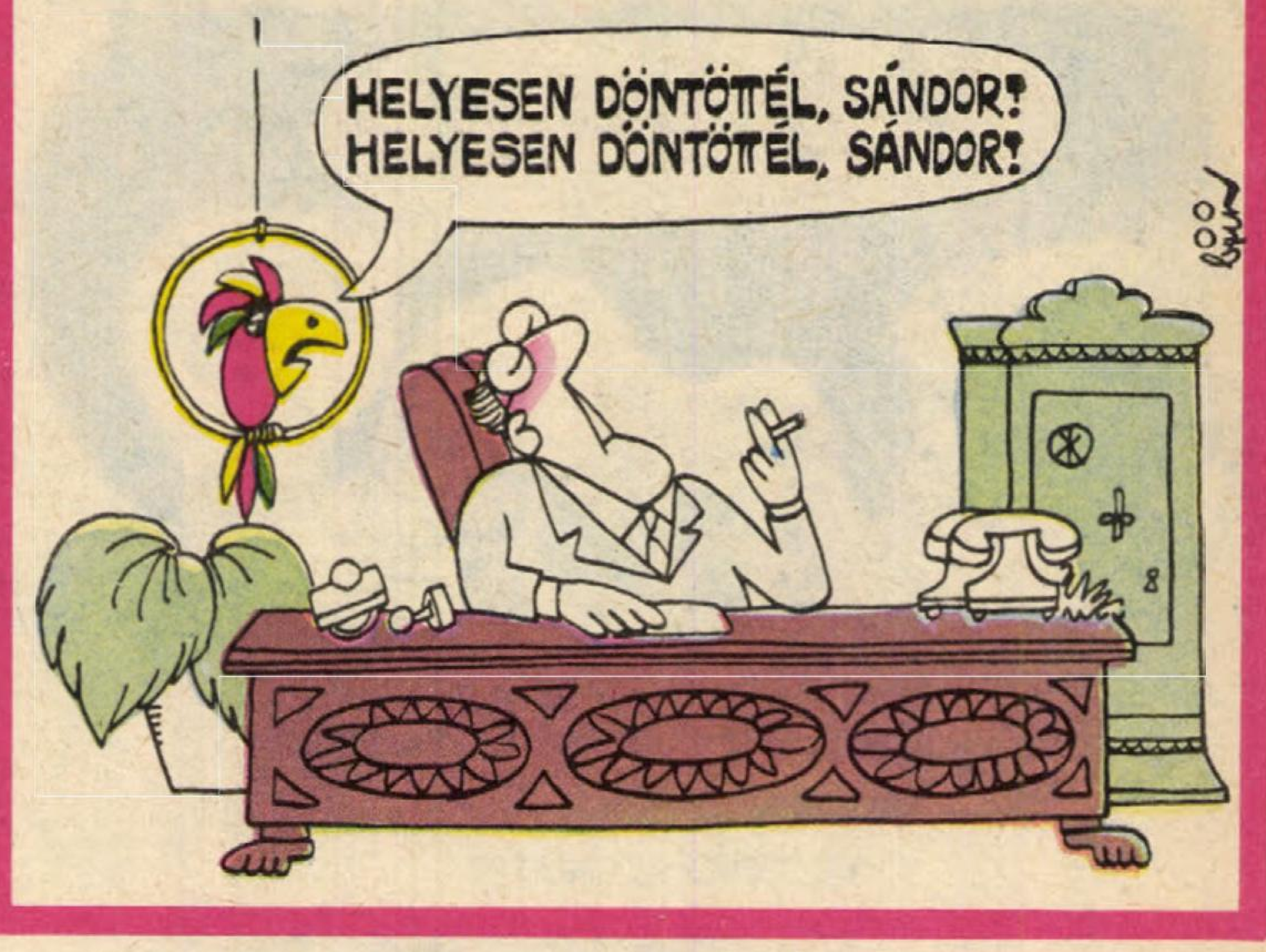
**Mikes György**

ÁTHIDALÓ MEGOLDÁS

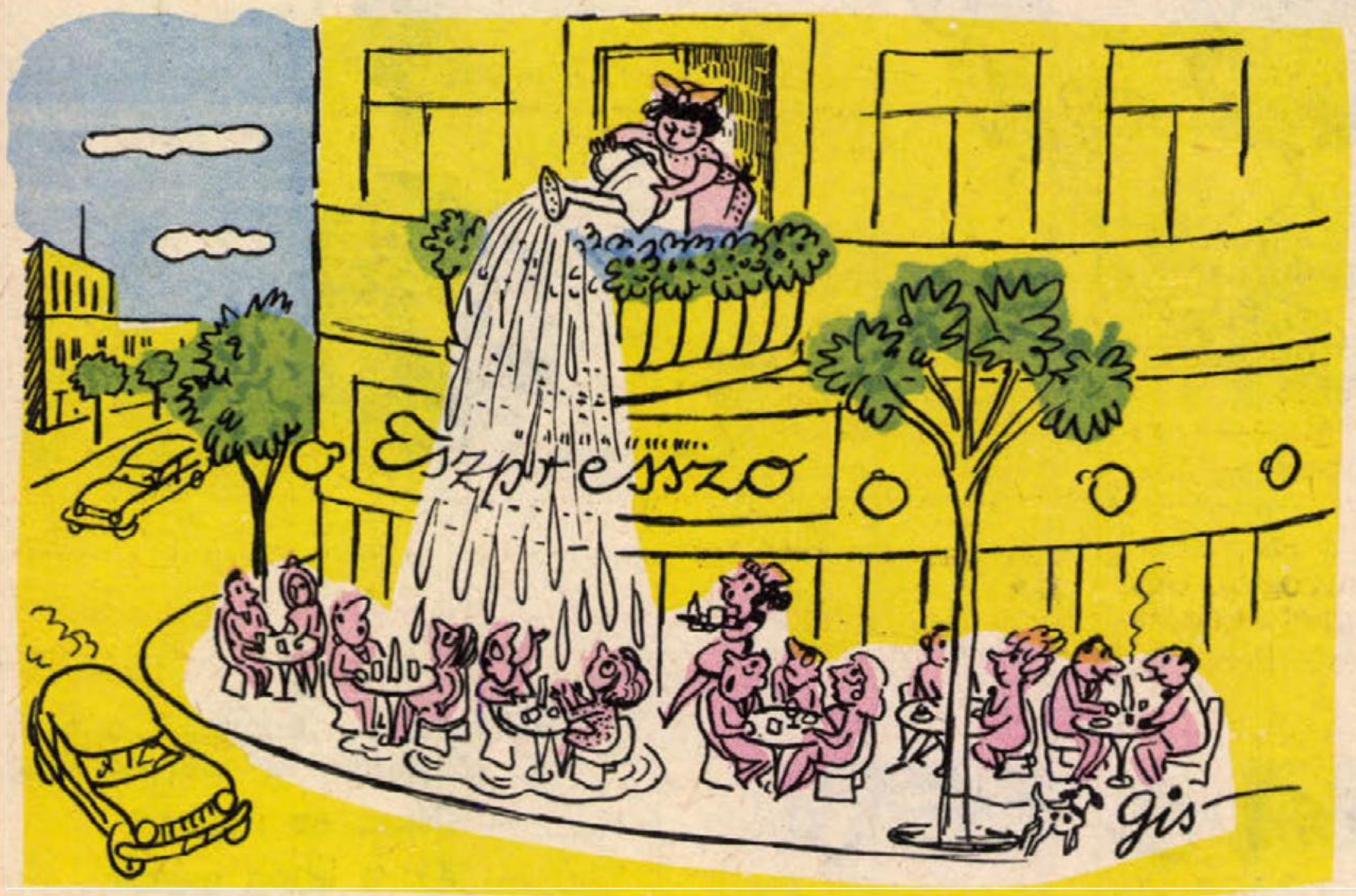


– Jani, reklamálják a délibábot. Hozzál nekik még egy hordó tokajit!

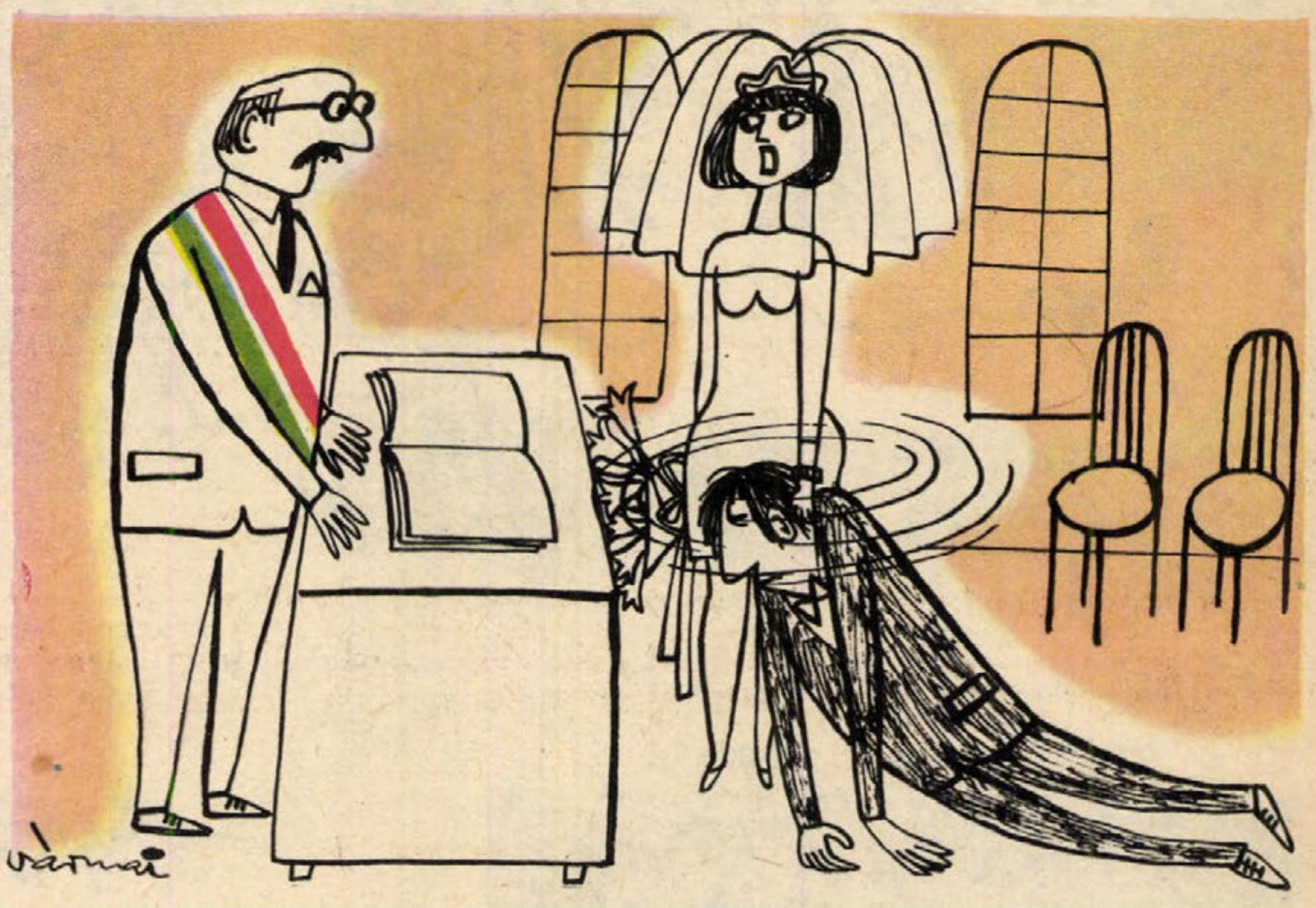
ÖNBIZALOM-ERŐSÍTÉS




ÜLŐFÜRDŐ




AZ ANYAKÖNYVVEZETŐNÉL



– Tessék gyorsan összeadni minket, mert kijózanodik.

# HUMORÜGYBEN DR. BUGA LÁSZLÓNÁL



Évek óta ismerem a nevét, a hangját, sőt a fényképét is láttam már néhányszor, mégis úgy élt bennem, mint fogalom. Ő a rádióból szóló *orvosi tanácsok*.

Érthető hát, hogy kicsit rácsodálkoztam a testet öltött fogalomra, aki nagyon is ember, sőt — személy szerint nekem (amint ez kiderült) — szegről-végről testvérem, mivelhogy egy alma maternak (az újpesti gimnáziumnak) vagyunk a neveltjei.

— Bevallom férfiasan — válaszolja elmélkedésemre —, bármilyen megtisztelő, én nem szeretek fogalom lenni, s mindent megteszek azért, hogy emberszámba vegyenek. Történt például jó néhány éve, hogy odahaza voltam a szülőfalumban, Ebeden. Egy reggel arra ébredek, hogy a tanácsháza hangszórója az én előadásomat harsogja. Nem messze az ablakomtól kis csoport közepén ott állt Gergő bácsi, az öreg tehenes, és botjára támaszkodva nagy figyelemmel hallgatta a tanácsaimat. Ámde amikor a „műsorom" végén a bemondó közölte, hogy „Doktor Buga László beszélt . . . ", az öreg nagy mérgesen fölemelte a botját, és a hangszóró felé fenyegetett: „Hazudsz bitang, hazudsz! Hogy beszélt volna a Buga Laci Pesten, amikor itt van?" — Avval a házunk felé fordult, és diadalmasan nézett rám. Behívtam a szobámba, és megkérdeztem, hogy látott-e már gramofont. „Már hogyne láttam volna — mondja —: pereg a fekete tányér, és a staneclíből szól a zene." Még beszéltem vele néhány mondatot, aztán leállítottam a magnetofont, amelyet belépésekor kapcsoltam be. Most figyeljen, Gergő bácsi! — mondtam és visszaforgattam a szavait. „De hiszen ezt én beszéltem az imént! — csodálkozott az öreg, majd dermedten figyelve a forgó szalagot, sokára ismét megszólalt: — A tányért, meg a staneclit csak értettem, de hogy a gatyamadzag is tudjon beszélni, azt nem hittem volna."

— Evvel egy csapásra sikerült megmentened a Rádió és a magad becsületét.

— No persze nem mindig sikerül megmenteni a becsületünket, mert olykor éppenséggel a más becsületébe vágna, azaz . . . — Fejét csóválva mosolyog, s meséli: — Túl a Tiszán történt . . . — tapintatból elhallgatom a falu nevét. — „Az első felvonás" egy kegyetlen hófúvásos téli napon. Az autónk elakadt néhány kilométerre attól a falutól, ahova előadásra mentem. A mentésünkre érkezők kis csoportunkat a közeli faluba vitték, ahol kétfelé osztva két távol eső házban szállásoltak el. „A második felvonás" ugyanez év őszén játszódott, amikor abban a faluban tartottam előadást, ahol a télen szállást kaptunk. Amikor megérkeztem a kultúrház elé, látom, hogy tisztes távolban három menyecske nagyban vitatkozik, miközben egyre felém pislognak. Kérdezem a kísérőmet, a helybeli védőnőt, mi bajuk nekik. Int, hogy várjak, s óvatosan hozzájuk somfordál. Nemsokára megtudtam, miről folyt köztük a szó. „Az a pipás, az a Buga doktor, megismerem a fényképéről" — mondta az egyik. A másik helyeselt neki, de a harmadik, egy jó kiállású piros arcú egyre csak azt hajtogatta: „A Buga doktor fiatalabb, sokkal fiatalabb!" Az első kettő érvelt, érvelgetett, de a harmadik (fiatal özvegyasszony) végül fölcsattant: „Ha valaki tudja, én tudom! Nálam szállt meg, amikor elakadt abban a borzasztó hófúvásban."

— Mit szólt hozzá a menyecske, amikor megtudta, hogy a „fogalom" vendégeskedett nála?

— Valószínűleg másnap elhitette a faluval, hogy én csak kiadtam magam a „Bugának".

— Nagyszerű vígjátéki szituáció keveredne belőle, ha legközelebb odamennél.

— Lehet, hogy megpróbálom, mivel nagyon szeretem a vígjátékot. Addig is hadd mondjak el egy hasonló témájú „villámtréfát". A VII. kerületben voltam körzeti orvos, amikor helyettesítettem egy kollégámat. Fekvő beteghez hívtak az egyik nagy bérházba, ahol nem ismertek. Sok dolgom volt, sietve léptem be a kapun. Egyszer csak elém perdül a házfelügyelő, és a táskámra bökve kérdezi: „Gáz? Víz?" „Hipertónia" — válaszoltam hasonló tömörséggel és rohantam tovább. „Hallja-e — kiáltott utánam —, ha én tisztességesen kérdezem, szíveskedjen tisztességesen válaszolni!" „Magas vérnyomás" — válaszoltam visszafordulva. A házfelügyelő kapcsolt: „Bocsánatot kérek, doktor úr — mondta megszelídülve —, s ha úgyis itt tetszik lenni, szíveskedjék megmérni az én vérnyomásomat is." „Majd, ha jövök visszafelé, mert most nem kapnék reális értéket, mivel az előbb fölment a pumpa" — válaszoltam.

**Sólyom László**

KÉSZÜLŐDÉS AZ ÉRETTSÉGIRE

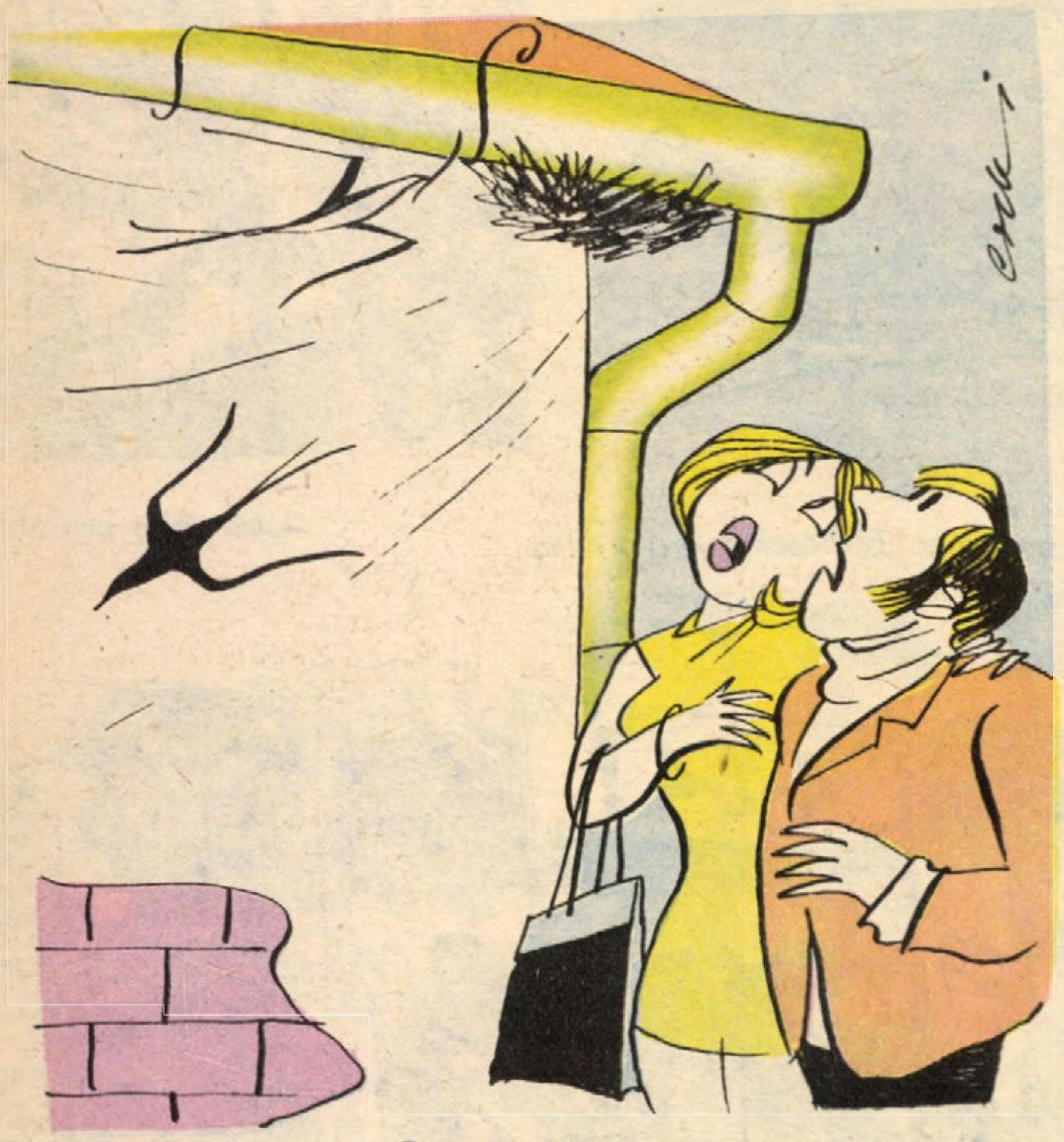


FUTNAK A SAIGONI CSAPATOK



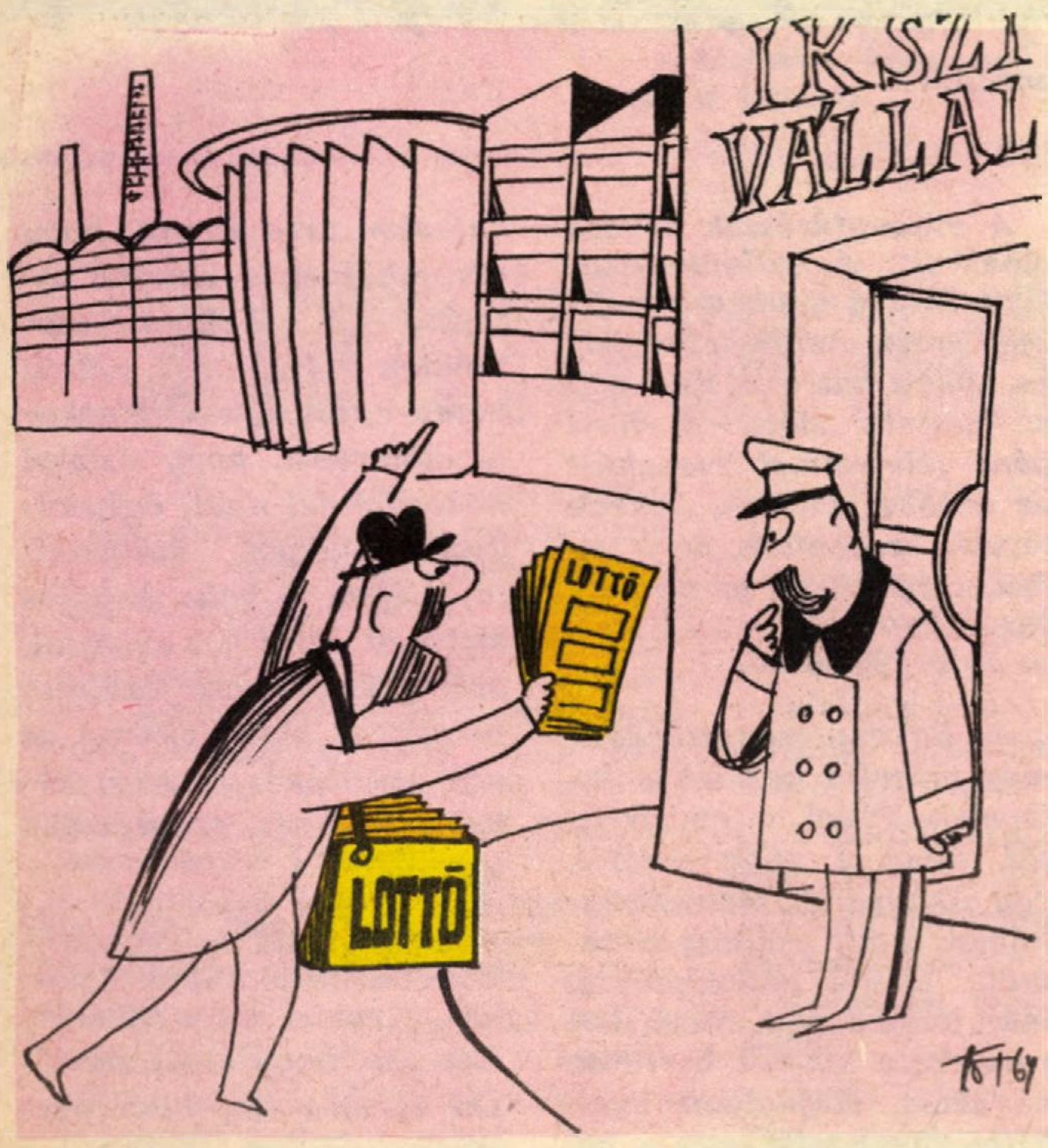
– Teljesen elmúlt a tavaszi fáradtságom...

FÉSZEKRAKÓ FIATALOK



Tapasztalatszerzés

RAVASZ LOTTÓÁRUS




– Tudok egy lehetőséget, amivel még nyereséges lehet a vállalat!...

# KISKERT

Géz Rudi orvul rontott rám és egy újságpapír zacskóból növényi eredetű hulladékot szórt az asztalomra.

— Na! — kiáltotta egy oligarcha gőgjével. — Ehhez szólj!

— Mi ez a szemét? — kérdeztem viszolyogva. Géz Rudi olyan képet vágott, mint Sebestyén a kínzócölöpön.

— Ez nem szemét, kérlek — mondta fájdalmasan. — Ez börbönce. Saját termés.

Engem sem a gólya költött, láttam egy-két börböncét a magam idejében.

— Idefigyelj, te hólyag — fordultam Géz Rudihoz. — Fogadj meg egy tanácsot. Ha ez valóban börbönce, ne kérkedj vele. Jobb az ilyesmit véka alá rejteni, mint fitogtatni. De miért nem ülsz le?

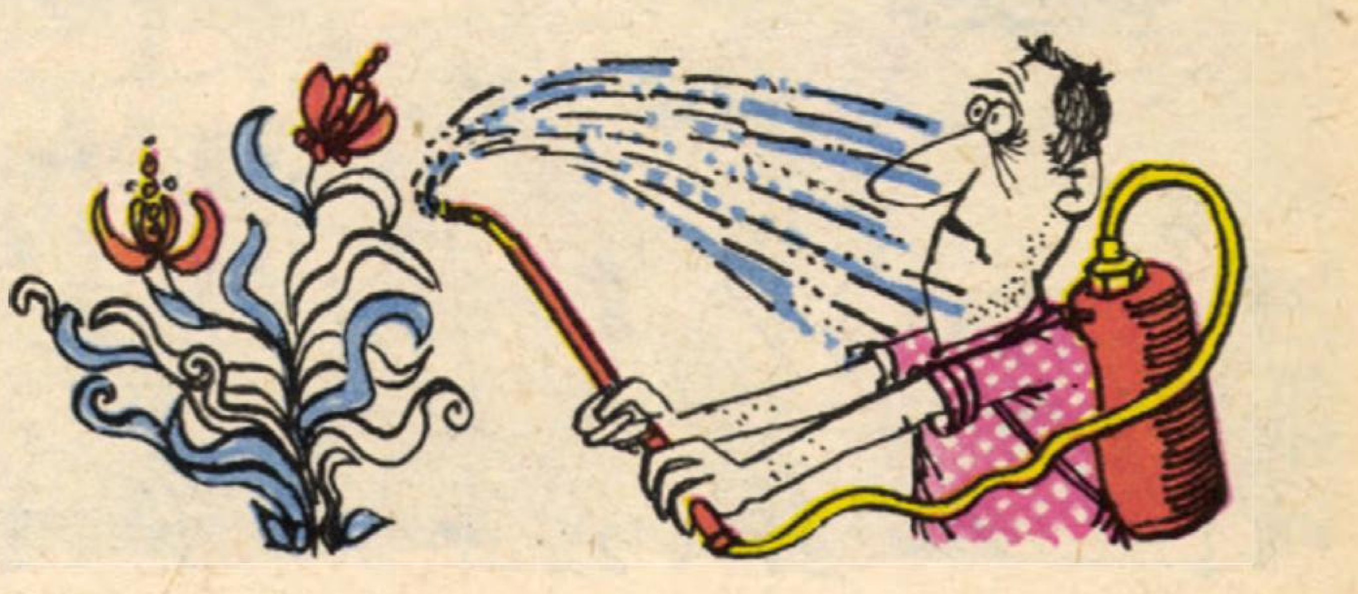
— Nem tudok leülni — nyöszörgött Géz Rudi. — Hexensusz. Tudod, amikor a sziklákat talicskáztam a börbönce alá. Az ember vígan tolja a talicskáját, még egy kedves dalocskát is dúdol hozzá és egyszerre csak zutty! ezer fehéren izzó kötőtű hatol a gerincébe. Két hete olyan merev vagyok, mint egy síremlék. Tegnap meggondolatlan módon kalapot emeltem egy ismerősöm előtt és a karom egyszerűen fennmaradt a levegőben. Hat kedves nővér masszírozta vissza az ambulancián. Azóta két éhes farkas marcangolja egymást a derekamban görcsbe dermedve. Kérlek, én többé az életben nem tudok leülni.

— Jó, akkor maradj állva — ajánlottam újabb lehetőséget, de Géz Rudi nem kapott az alkalmon.

— Ez az, hogy állni sem tudok — sziszegte. — Emlékszel, volt április közepén az a nagy vihar. Egész éjszaka kinn álltam a kertben és a börböncét tartottam, hogy el ne vigye a szél. És közben éreztem, hogyan mászik egyre feljebb tagjaimban a reuma. Előbb a bokámig, aztán a térdemig... esküszöm, ha nem kezd pirkadni, ma már a fülcimpám is reumás.

— Őrület! — kiáltottam. — Hát miért nem tűztél egy karót a börbönce mellé?

— Börbönce mellé karót?! — szörnyülködött Géz Rudi. — Micsoda vulgáris eszme. Ezzel valamennyi szomszédom megvetését a fejemre zúdítottam volna. Na, tisztelem a stílusérzékedet.



— Akkor hagytad volna, vigye a szél a pokolba az egészet.

Úgy nézett rám, mint egy sebzett ünő.

— Gratulálok — mondta. — A nagy humanista. Látszik, hogy sosem voltak gyermekeid.

Próbáltam egy vigasztaló momentumot találni.

— Halihó! — kiáltottam meggyőződéssel. — Hiszen akkor te most időmilliomos vagy. Annyi betegszabadságot kaphatsz, amennyit csak akarsz.

— Tévedés — csóválta a fejét Géz Rudi. — Nincs kitől. Már nem vagyok a Cugkiszerelőnél. A főnököm megsértődött, amikor elkéredzkedtem, hogy könnyeimmel öntözzem a börböncét.

— A könnyeiddel? De miért a könnyeiddel?

— Hát mivel öntöztem volna egy ilyen aszályos tavaszon? — mondta szerencsétlenül. — Én törvénytisztelő ember vagyok, engem nem fognak megbírságolni a vízgazdasági intézkedések áthágása miatt. Térdeltem a börbönce lábánál és igyekeztem szomorú dolgokra gondolni.

— Rémes. És mit szólt ehhez a családod?

— Akkor már nem volt családom — mondta Géz Rudi. — Amikor kékeket kezdtem tüsszögni, otthagytak, mint eb a péti sót. Ugyanis ellenszélben permeteztem a börböncét és a légáramlat az egész gálicot a képembe fújta. A lakást és a Bösendorfert persze megtartották.

— Ez már egyenesen állati — szögeztem le. — Mondd meg, igaz lelkedre, Géz Rudi, mibe került neked ez a negyedkiló nyamvadt börbönce?

Maga elé meredt, számokat kezdett írni a márványlapra.

— Hát a lakás ugye testvérek között is megvan százötvenezer, a Bösendorfer legalább egy tízes, aztán az állás, a kőtörés, a sziklahordás, a vegyszeres gyomirtás, a szervestrágya, a bordói lé, továbbá a hexensusz, a reuma és az amortizáció... hozzávetőleg háromszázezer forintba...

— Őrült! — kiáltottam több ízben is egymás után. — Hiszen a sarki zöldségesnél akkora tangazdasági fajbörböncéket kaphatsz, mint az öklöm. Kilóját négy forint ötvenért.

— Tudom — mondta. — Csakhogy ez saját termés. És azért az mégiscsak más...

**Peterdi Pál**

# MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MIT TENNÉNEK A SZÖVETSÉGI KAPITÁNY HELYÉBEN?

**Erdei Sándor:**



– Megvizsgálnám, hogy valóban kerek-e a labda.

**Lehoczky István:**



– Szigorúan amatőr alapon jutalmaznám a játékosokat.

**Takács Imre:**



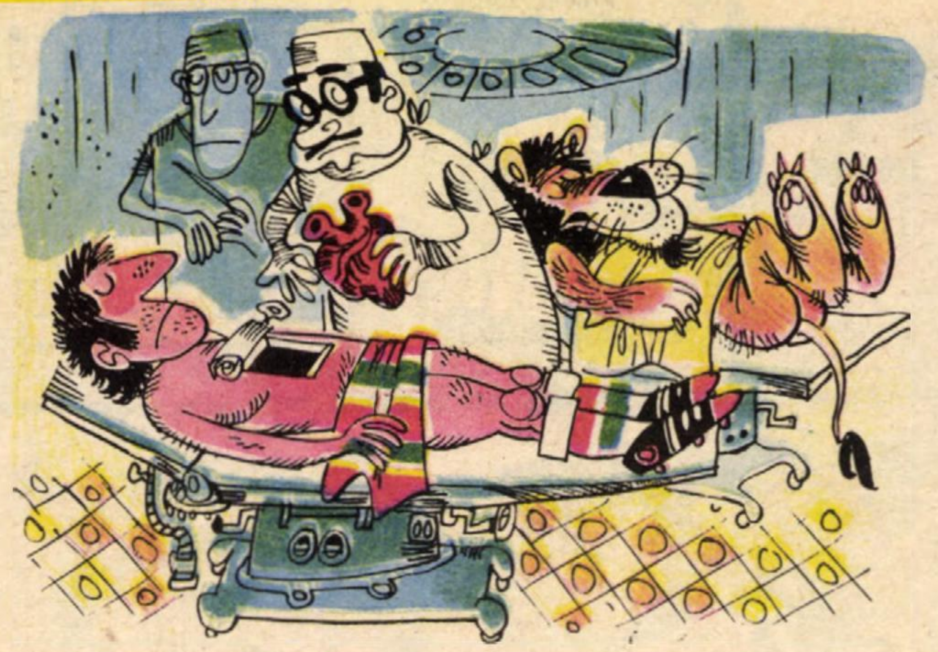

– Mindenekelőtt bevennék néhány szem idegnyugtatót!

**Sajdik Ferenc:**



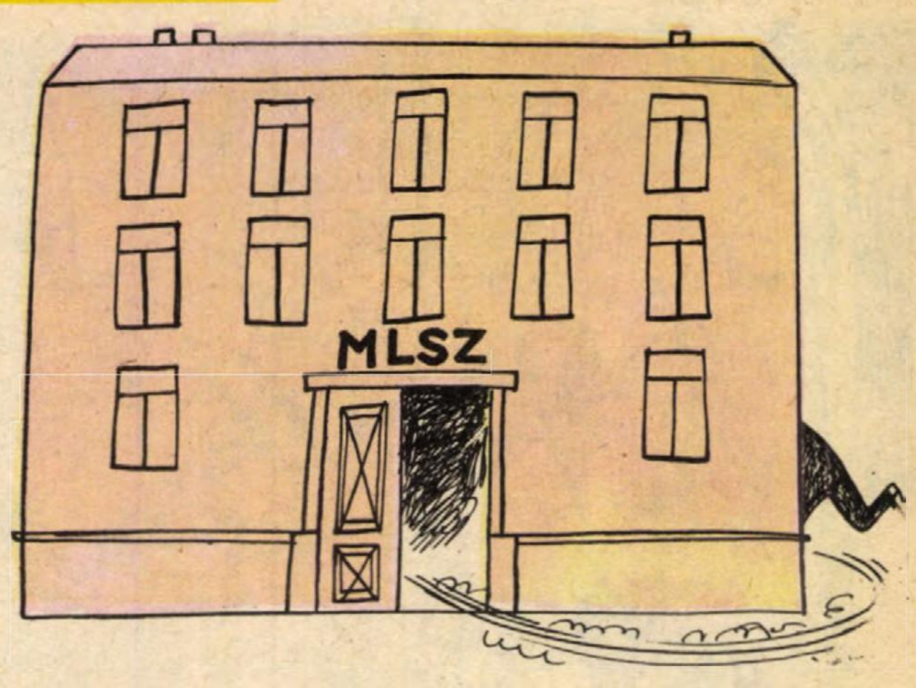
– Sokkal jobban premizálnám a fiúkat. A góllövőnek járó egy puszit felemelném fejenként kettőre.

**Endrődi István:**



– Oroszlánszívet ültetnék át a játékosokba!...

**Várnai György:**




– Ezt tenném!

**Fülöp György:**



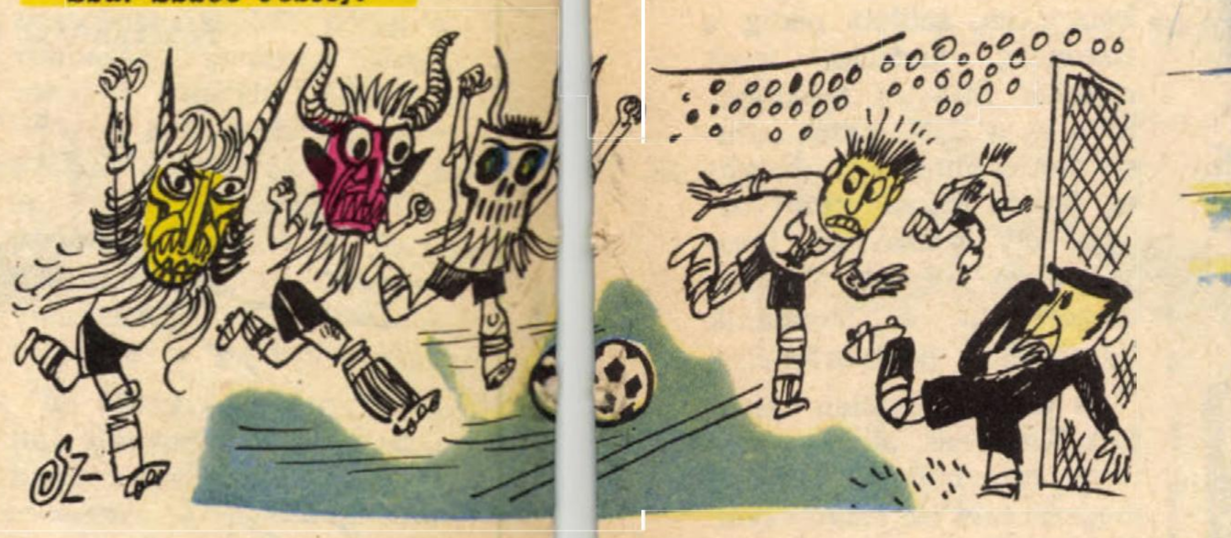
– Felcsapnék alkimistának. Hátha sikerül felfedeznem egy aranycsapatot.

**Balázs-Piri Balázs:**



– Mérkőzés előtt jól felpaprikáznám a játékosokat...

**Szűr-Szabó József:**



– Idegileg morzsoltatnám fel az ellenfelet!

**Brenner György:**



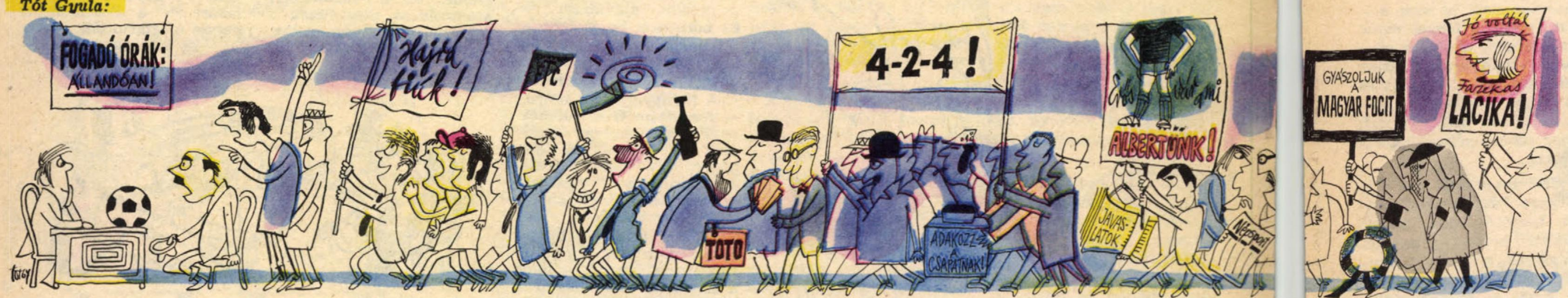
– Koedukált csapattal játszanék...

**Hegedűs István:**



– Bebizonyítanám a fiúknak, hogy nincs elveszett labda.

**Tót Gyula:**




– Meghallgatnám a szurkolók tanácsait...

**Dallos Jenő:**



– Kivételes képességű játékosokat küldenék a pályára.

**Barát József:**



– Új módszerekkel kísérleteznék.

## KRIMI

*Csillag nélküli, borus éjszaka volt. Éjfél már jóval elmúlt. A ballonkabátos férfi a külvárosban már húsz perce zihálva, remegve futott. Az életéért futott, mert már a tarkóján érezte a Rém lihegését. Egy utolsó kétségbeesett kísérletre szánta el magát. Villámgyors mozdulatokkal felmászott egy építkezési torony darujára.*

*

*Virradt. Az utca lassan benépesült emberekkel, mire ismét földet érintett a lába. Fáradt mozdulattal magához intett egy taxit:*

*— A pályaudvarra!*

*— Melyikre? — kérdezte udvariasan a sofőr.*

*— Mindegy. Csak indítson már — nyögte sápadtan a ballonkabátos és borzongva dőlt hátra az ülésen.*

*

*— Egy másodosztályú jegyet kérek!*

*— Hová? — érdeklődött a pénztárosnő.*

*— Mindegy. A legközelebb induló vonatra — dadogta idegesen a ballonkabátos.*

*

*— Cukorkát, nápolyit, forró feketét tessék! — kínálta egy fehérköpenyes. A ballonkabátos férfi arcából kiszökött a vér. Semmi kétség. Ő az. A Rém. A ballonkabátos tétovázás nélkül feltépte az ajtót és leugrott a szerelvényről. Hemperegve gurult le a töltésen. Aztán sajgó derékkal botorkált tovább a hajnali szürkületben, a közeli erdőgazdaság felé.*

*

*Sápadtan állt a munkaügyis előtt:*

*— Elvesztettem a személyi igazolványomat. Napokon belül megkapom az újat. Addig is dolgozni szeretnék.*

*— Favágást vállal?*

*— Gyermekkorom óta erre vágyom — sóhajtotta megkönnyebbülten.*

*

*— Meghoztuk az ebédet. Finom bableves, füstölt hússal.*

*A villanyfűrészek zúgása elhalkult. A ballonkabátos férfi éhesen nyúlt a teli tányér után. Aztán iszonyodva hőkölt hátra: a Rém állt az asztala előtt. A férfi páni félelemmel menekült az erdőbe. Tüskék, bokrok tépték, szaggatták, de ő futott. Úgy érezte, az életéért fut.*

*

*A Bakony rengetegében már sárgulni kezdtek a falevelek. Távol az emberektől, távol a világ zajától, egy elhagyatott erdei kunyhóban talált szállást a remete. Ócska ballonkabátja már foszladozott. Sűrű, koromfekete szakáll borította az arcát. Hajnalban rigófütty ébresztette, este a fák között zúgó szél ringatta álomba. Egy opál fényű hajnalon arra ébredt, hogy dörömbölnek a kunyhó ajtaján. A ballonkabátos minden félelem nélkül ment ajtót nyitni. Máskor is előfordult, hogy valami kedves erdei állat, őz, vaddisznó kölyök kunyerált táplálékot. A ballonkabátos álmosan tárta ki az ajtót, aztán iszonyatos ordítása pillanatok alatt felverte az erdő csendjét. A Rém állott előtte és fenyegetően így szólt:*

*— Azt hiszem, most már belátod, hiába bujkálsz előlem, nem menekülhetsz. Két éve, hogy elváltam tőled és még egy fillér gyerektartást sem fizettél...!*

**Galambos Szilveszter**

## a könyv éve

A könyvbarátok nemzetközi mozgalma igen magas rangra emelte az 1972-es esztendőt: kinevezte a Könyv Évévé. Kiadták a jelszót is: Könyvet minden ember kezébe! Vagyis: irodalmi értékű olvasmányt kell adni azok kezébe is, akik eddig csak munkakönyvet, betétkönyvet, telekkönyvet, emlékkönyvet vagy panaszkönyvet forgattak.

Nagyszerű jelszó, csak egy kicsit pontatlan. Mert az jó, hogy könyvet adunk minden ember kezébe, de az sem mindegy, hogy milyen könyvet. Én tehát így módosítanám a jelszót: *Megfelelő könyvet a megfelelő ember kezébe!*

És lenne is mindjárt néhány konkrét javaslatom arra, hogy kinek milyen könyvet ajánljunk. Íme:

Straussnak, az európai enyhülés ellen uszító nyugatnémet politikusnak: *Más muzsika kell.*

Wallace-nak, a hírhedten fajgyűlölő amerikai kormányzónak: *Vörös és fekete.*

A SALT-tárgyalások résztvevőinek: *Búcsú a fegyverektől.*

Thieu katonáinak, a dél-vietnami hadszíntéren: *Nyúlcipő.*

Nixonnak, Moszkva előtt: *A nagy utazás.*

Heath angol miniszterelnöknek, régi sportszenvedélyére célozva: *Távolban egy fehér vitorla.*

A sakkvilágbajnoki címre pályázó Fischernek, Belgrádból: *Viszontlátásra, drága!*

A modern filmek kedvelőinek: *Az unalom.*

Annak, aki a társadalmi tulajdont nem tiszteli, figyelmeztetésül: *Enyém, tied, övé.*

Annak, aki a bundaárakat kalkulálja nálunk: *A Bégum ötszáz milliója.*

Annak, aki azt a bundát meg tudja vásárolni: *Egy magyar nábob.*

A kisfiúnak, akit mindennap állami kocsival visznek iskolába: *A kis herceg.*

Főkönyvelőnek, ha rosszul gazdálkodó vállalat mérlegbeszámolóját készíti: *Érzékeny egyensúly;* ha egy kisiparos adókönyvét vezeti: *A dzsungel könyve;* álmatlan éjszakákra: *A revizor.*

Saját lakás nélküli fiatal házasoknak: *Albérlet a Síp utcában,* vagy ha az kifogyott: *Pálmakunyhó az őserdőben.*

Közpénzből reprezentálóknak: *A gavallérok.*

A pesti levegőt szennyező üzemek vezetőinek: *A fekete város.*

Annak, aki adaptert tud szerezni ma Pesten: *Korunk hőse.*

Annak, aki az adapter hiányáért felelős: *A láthatatlan ember.*

Aki hisz abban, hogy az MTK bentmarad az NB I-ben: *A reménység lovagja.*

Vasúti restik vezetőinek: *A legyek ura.*

Téesz-elnököknek: *Hatholdas rózsakert.*

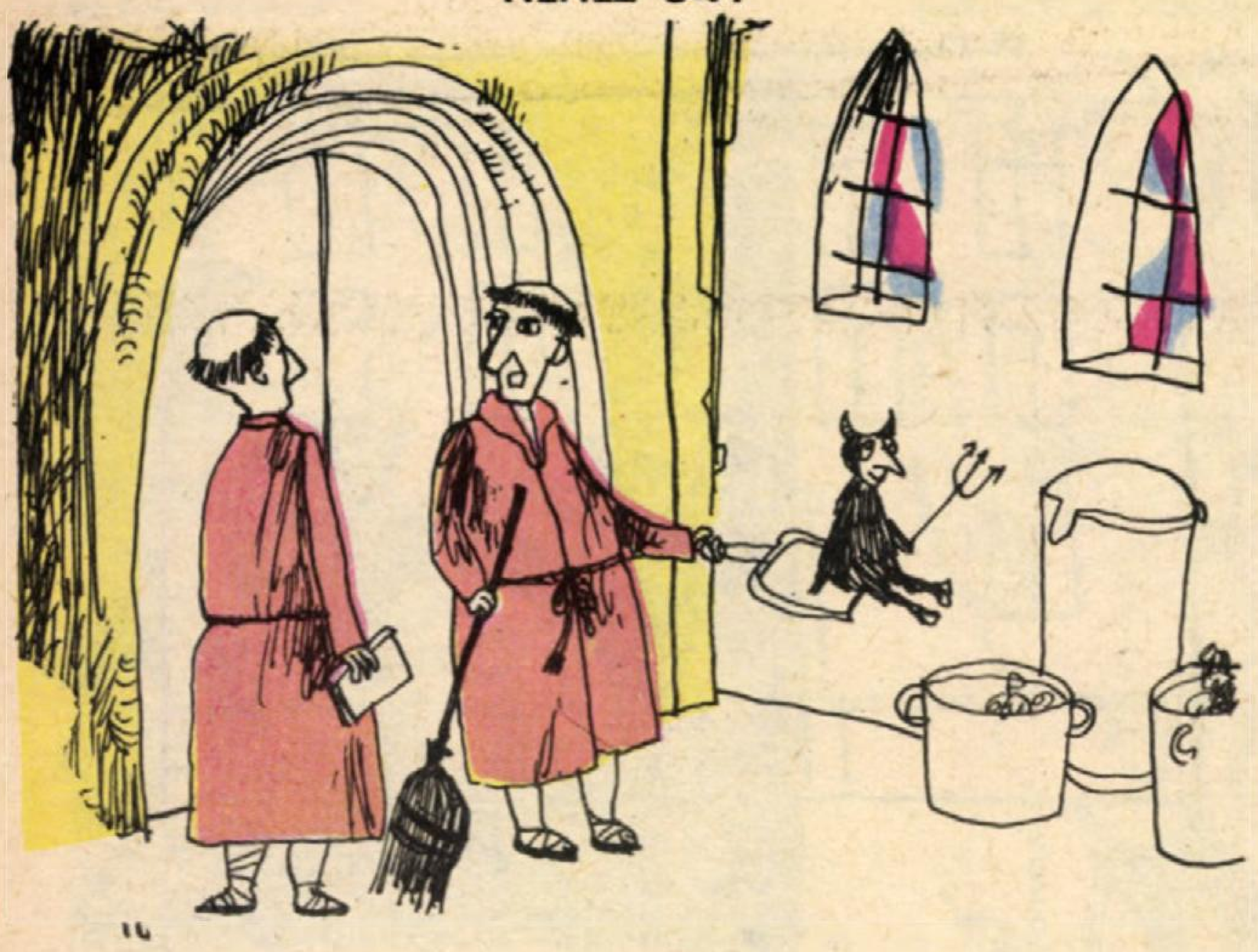
Divattervezőknek: *Bőrharisnya.*

Éjjeli pillangóknak: *A pármai kolostor.*

Végül annak, akinek ezt a listát végig kellett olvasnia: *Emberi sors.*

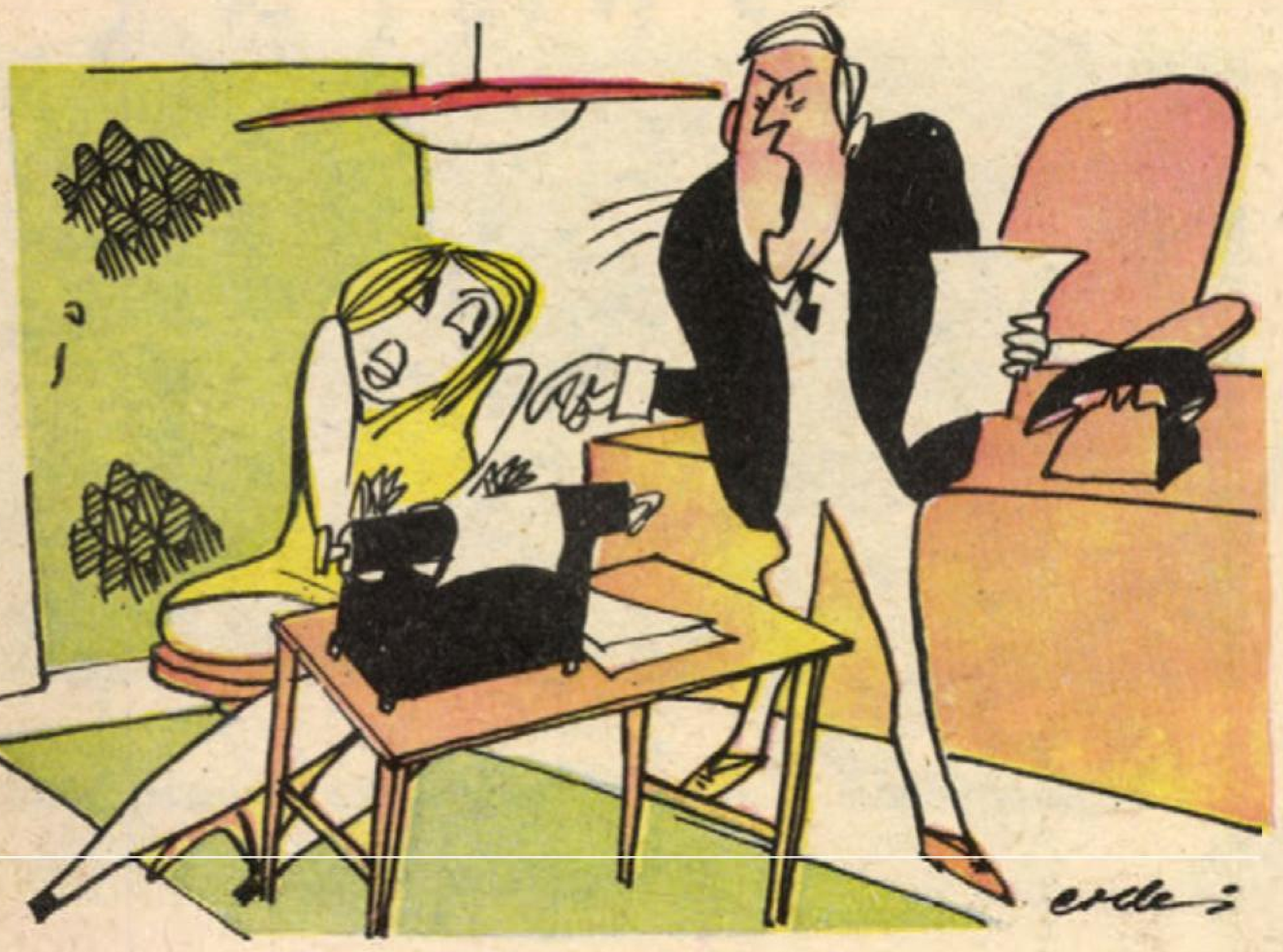
**Radványi Barna**

## NEHÉZ ÜGY



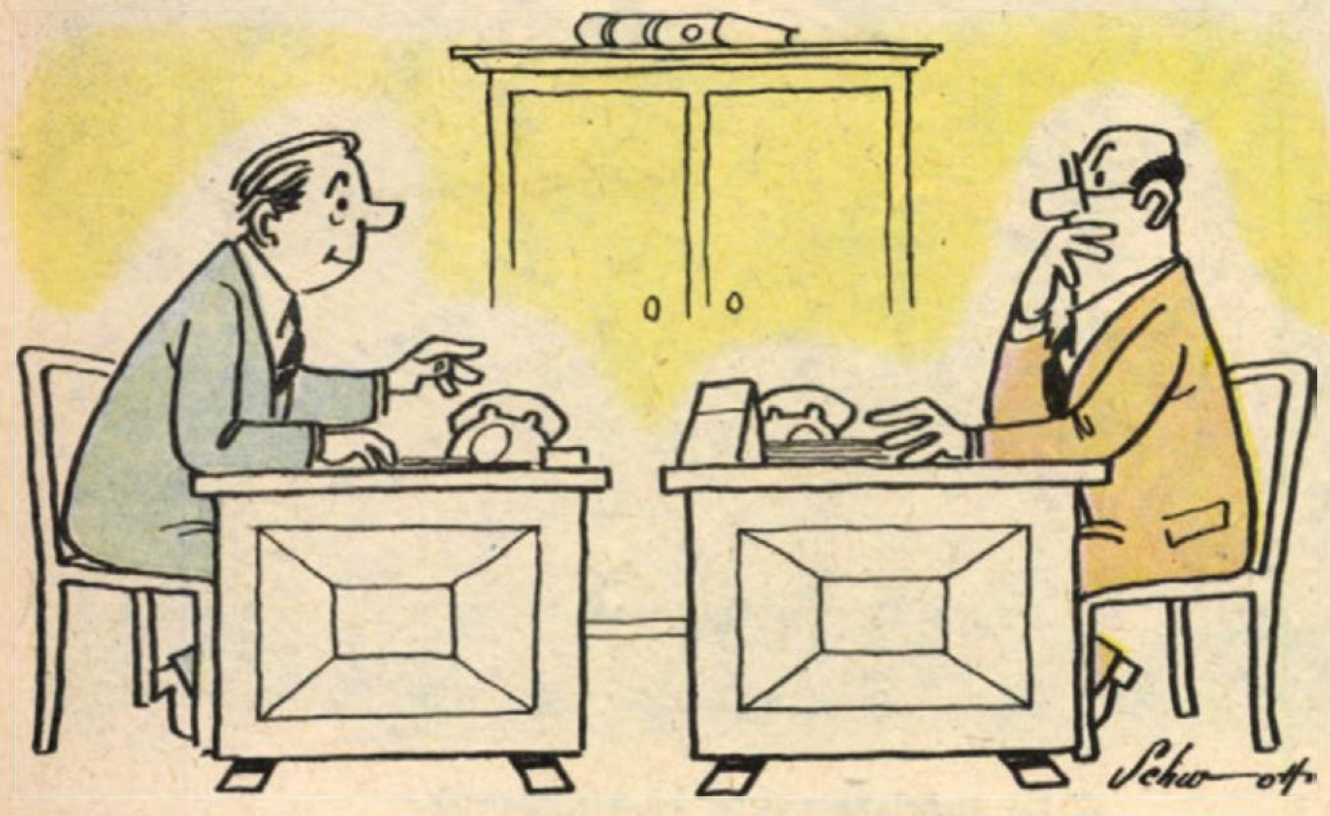
– Ma már a harmadikat találom!...

## SOK AZ IDEGES ROSSZULLÉT



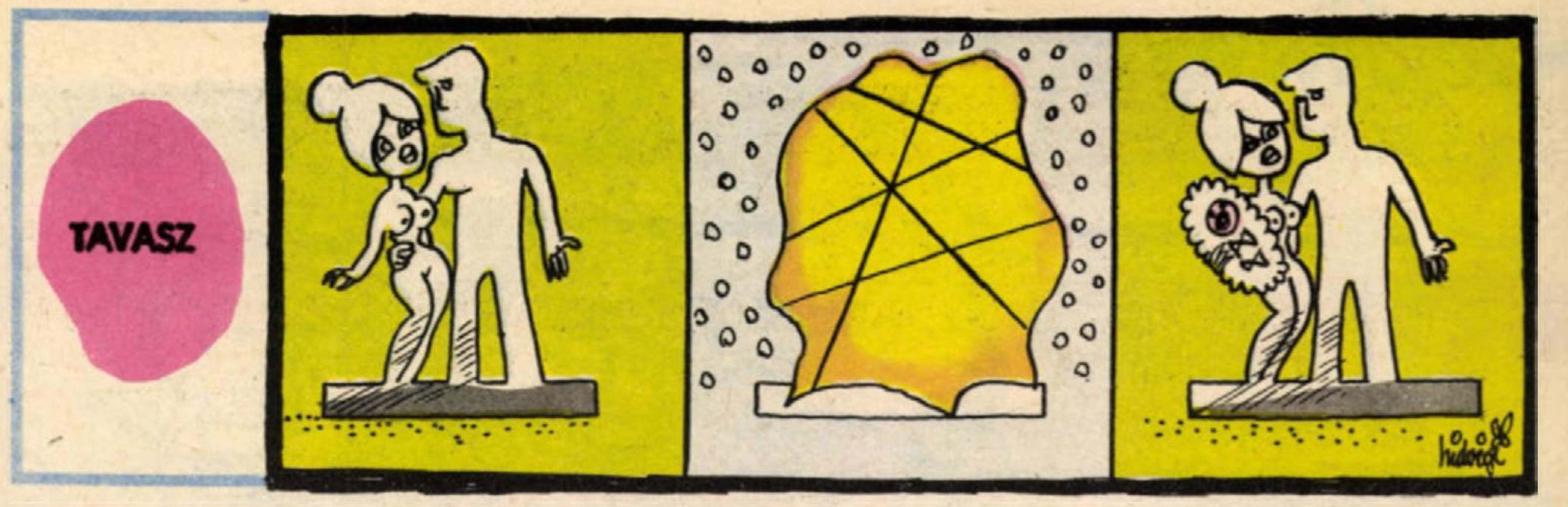
– Itt az idő, most kell elájulnom...

## MAI SZÍNDARABOK



– Mostanában olyan trágár darabokat játszanak, hogy a feleségem tegnap az első felvonás után hazament.
– És te ott maradtál?
– Igen, de csak a kislányom kedvéért...

## TAVASZ



# KI MIT VESZ?

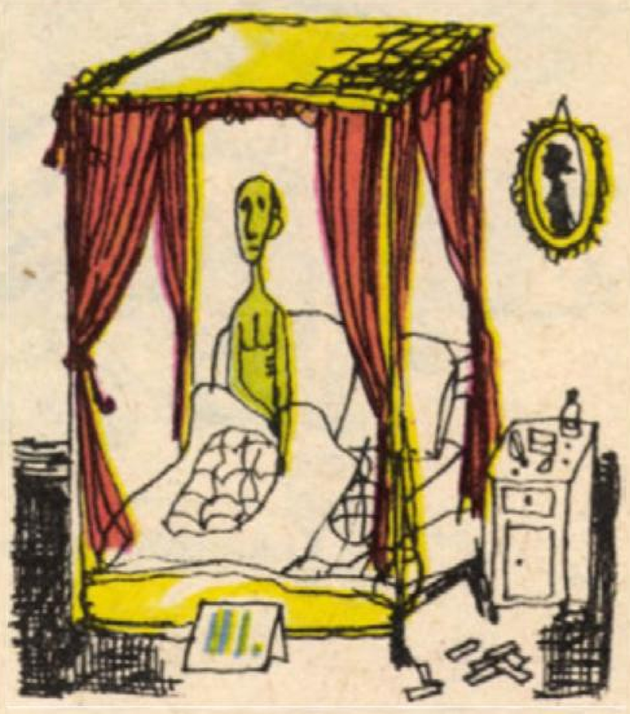
A legtöbb házban évek óta folyik az izgalmas háziverseny: a „Ki mit vesz?". Az izgalmas vetélkedőben, a tartós és nem tartós fogyasztási cikkek vásárlásában mérik össze erejüket a népek. A versenynek soha nincs vége, legfeljebb időfutamokban lehet nyerni, de egy pillanatra sem engedheti el magát az ember, mert aki elkényelmeskedik, hamarosan lemarad. A versenyben a különböző javakat nem azért szerzik be az emberek, hogy örömük teljék benne, hanem azért, hogy a vetélytársakat bosszantsák. Boldogságot csak a lekörözött versenyzőtárs sárga irigysége jelent.

A verseny alapszabálya szerint csak a tisztességes munkával szerzett pénzt lehet a küzdelembe bedobni. Persze gyakorta előfordul, hogy valaki a szabályt megszegi: ilyen esetben az igazságügyi szervek a versenyzőt diszkvalifikálják — ha rájönnek.

A mi háziversenyünkben hosszú ideig Kovács II. vezetett egy koloniál szalongarnitúrával, de többen a nyomában voltak. Kiss Lajosék leszoktak a reggeliről, a vacsoráról, valamint a villamosról, így hamarosan egy automata mosógéppel szorongatták meg a listavezetőt, aki egy eredeti perzsaszőnyeggel verte vissza a támadást.

A következő héten Feketéék egy csodálatos jugoszláv bőrgarnitúrát vonultattak fel, és az egész ház lesre szaladt, amikor a teherautóról lepakoltak.

Sokáig nem is figyeltünk Fehérékre, akik látszólag megelégedtek azzal, hogy ők a sereghajtók, amikor egy szép napon Fehér Kálmán bravúrosan fékezett a ház előtt egy Volkswagennel. Őt azonban leszerelte Kovács I., aki etázsfűtést szereltetett a lakásába. Igaz, akkor éppen nyár volt, de az ilyen húzásoknak nem is az a lényege,



hogy a radiátorok melegítsenek; elég ha demonstrálnak. Télre aztán Kovács I. taccsra is került: kiderült, hogy az egész berendezés egy fabatkát sem ér, mert nem meleget, csak vizet áraszt.

Keményék egy csodálatos ébenfából készült, mennyezetig érő könyvespolccal neveztek be a vetélkedőbe. A polcokat könyvek híján külföldi üvegekkel, porcelán nippekkel és agyag-mütyürökkel rakták teli. Ezzel egy hellyel előre léptek a ranglistán. Megelőzték Kardosékat, akik több ezer kötet könyvet tároltak a szekrények tetején.

Kőrösi látványos támadást vezetett egy faltól fallig padló-szőnyeggel, amit Tiszai azzal vert vissza, hogy svéd fatapétát ragasztatott még a kamrájába is.

Az egyre öldöklőbb küzdelemben csak azok vehettek részt, akik rendszeres edzéseken tanulták meg összébb húzni a nadrágszíjat. Ezt persze csak az tehette, akinek még volt nadrágszíja, mert Tompos bő nadrágját már csak egy cukorspárga, szüleit pedig a rokonság tartotta, mert minden fillérjét felemésztette az a XIV. Lajos stílusú baldachinos ágy, melybe egy külön kis szerkezet félóránként rózsavizet fecskendezett. Ezzel Tompos megszerezte a harmadik helyet és a gyomorfekélyt.

És ekkor a szélen felfutott Kenyeres, aki egy színes televízióval egyből megszerezte az első helyet. Kovács II. ugyan azt terjesztette, hogy Kenyeres csak egy üres dobozt vett az ezermester boltból, de hamarosan neki is részt kellett vennie a fényes avató ünnepségen, ahol a koplalástól végelgyengült háziak bekapcsolták a masinát és az irigy mezőnynek csak az nyújtott némi vigaszt, hogy színesben sem jobb a műsor.

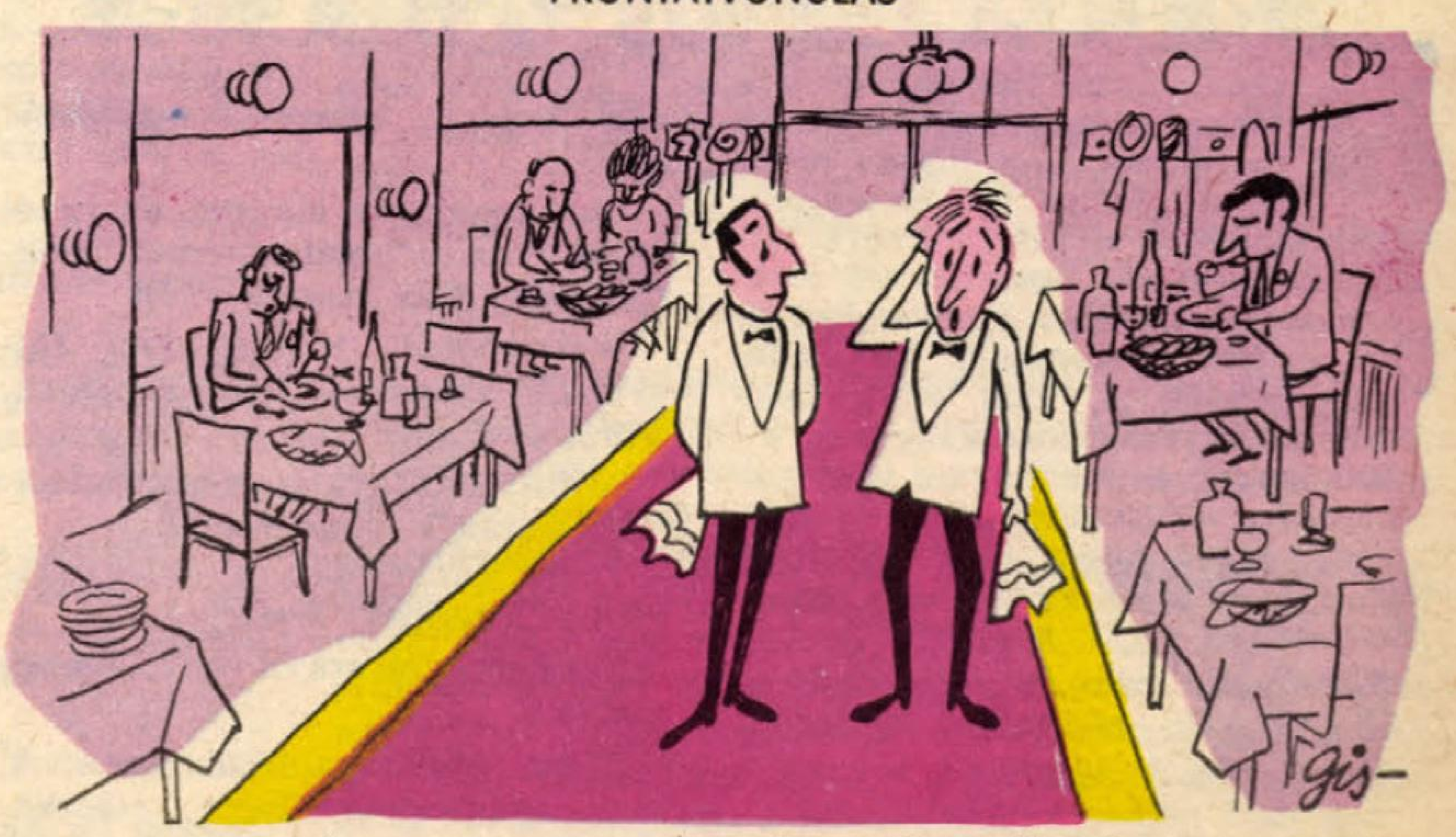
Háziversenyünk utolsó helyére hamarosan Sajtosék kerültek, akik eredeti módon három gyerekkel pályáztak, sőt mint hallottuk, útban van a negyedik is. Ezzel — minden valószínűség szerint — végleg ki is esnek a versenyből . .

**Ősz Ferenc**

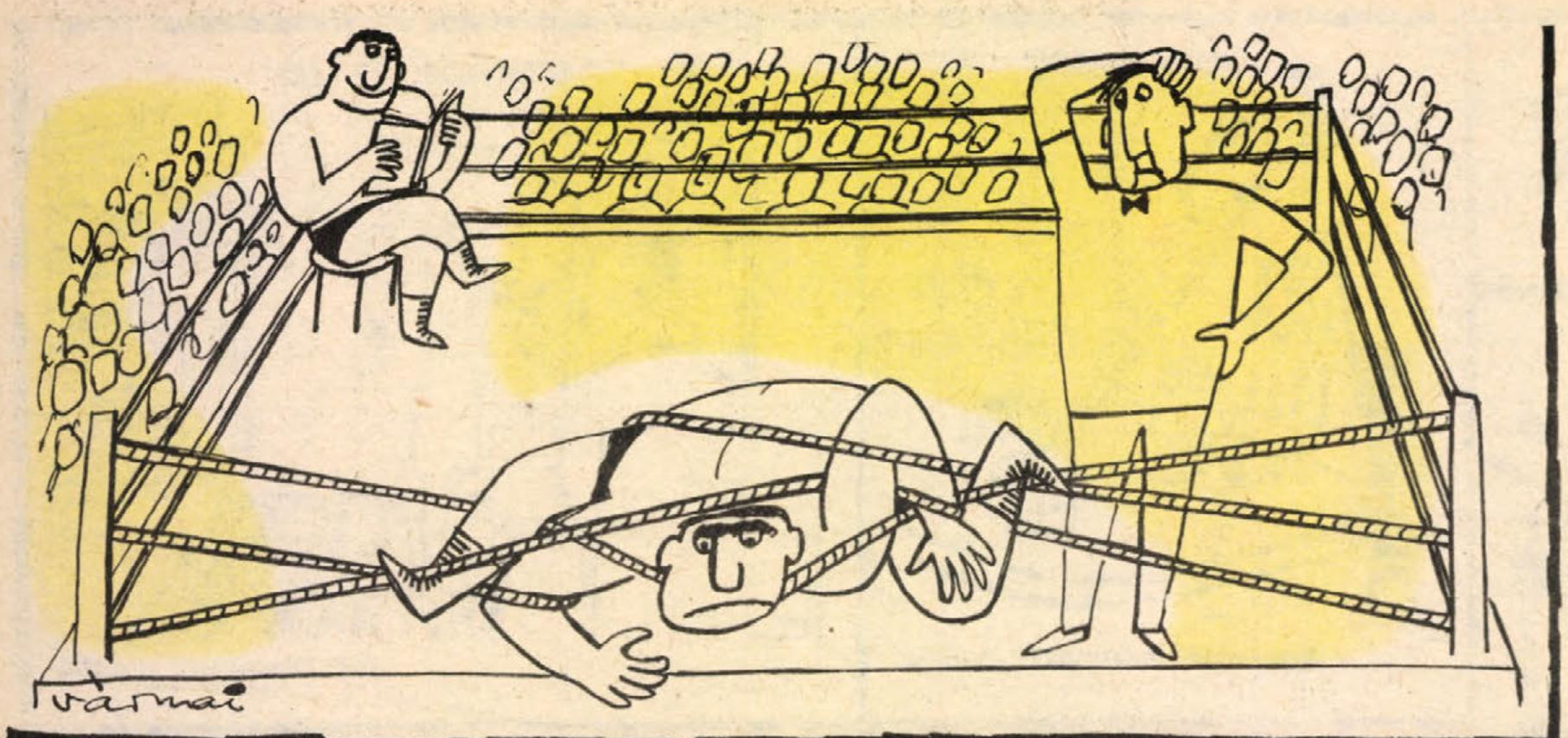
## VIRTUÓZ

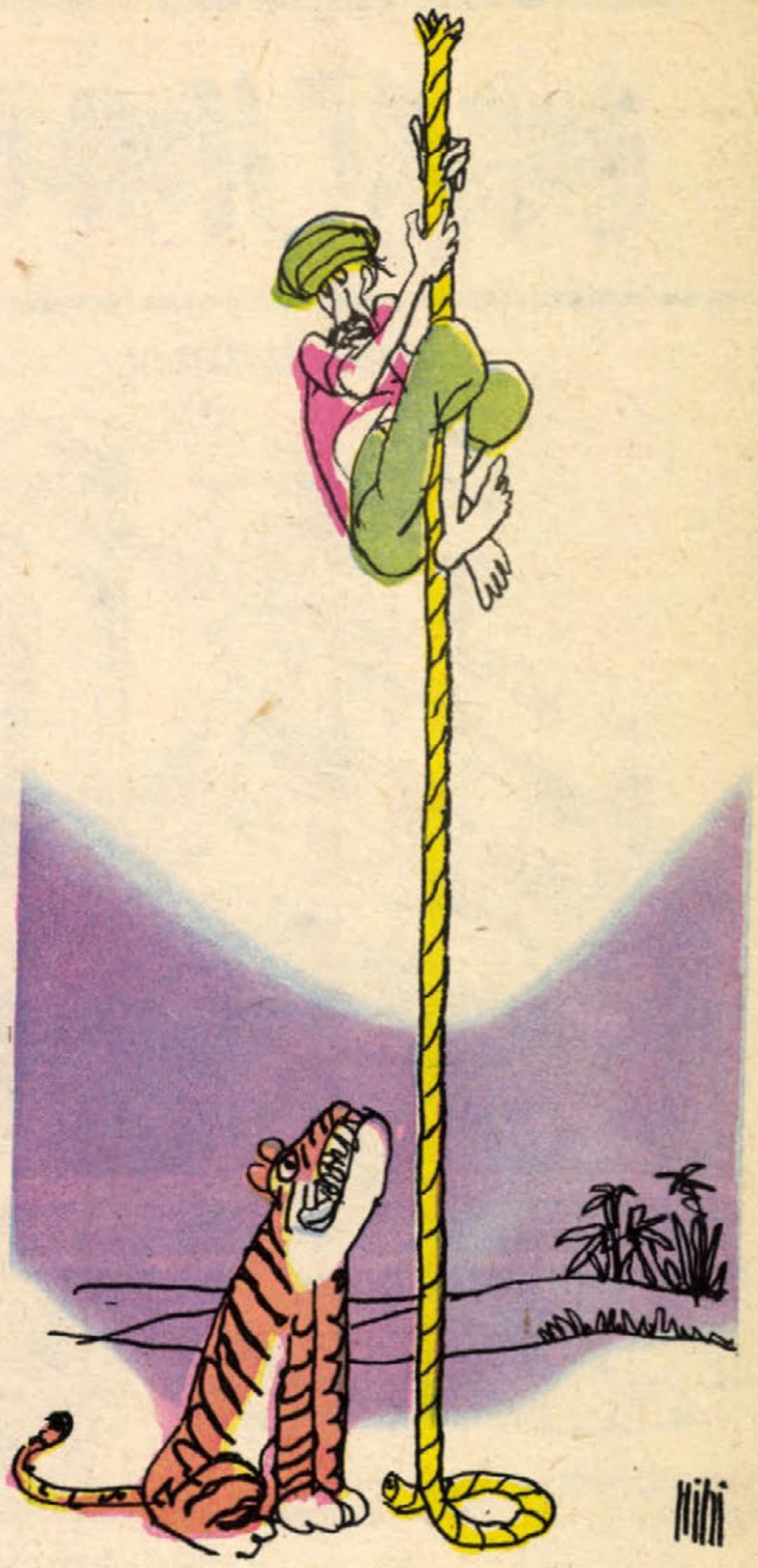


## FRONTÁTVONULÁS



– Nem tudom, mi van ma velem. Az egyik vendégnek pontosan számoltam...



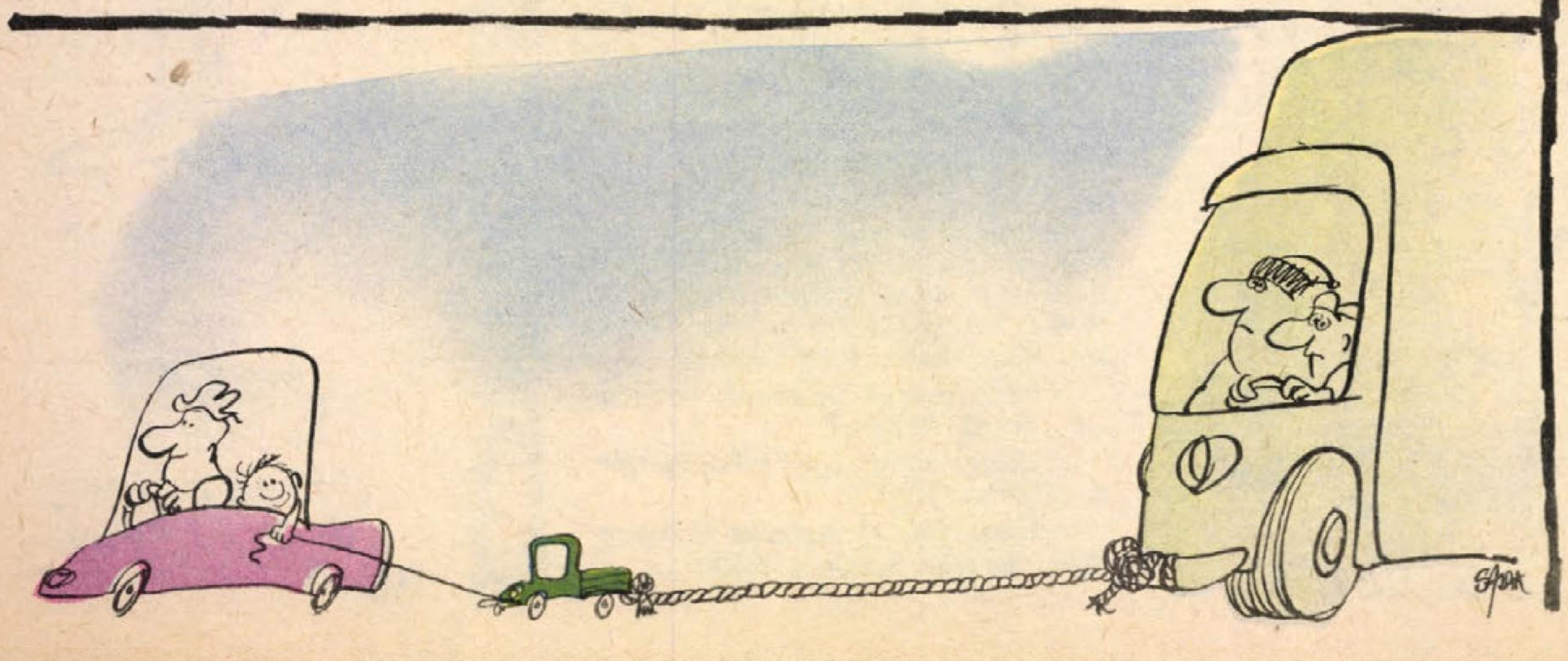
# KÖTÉL

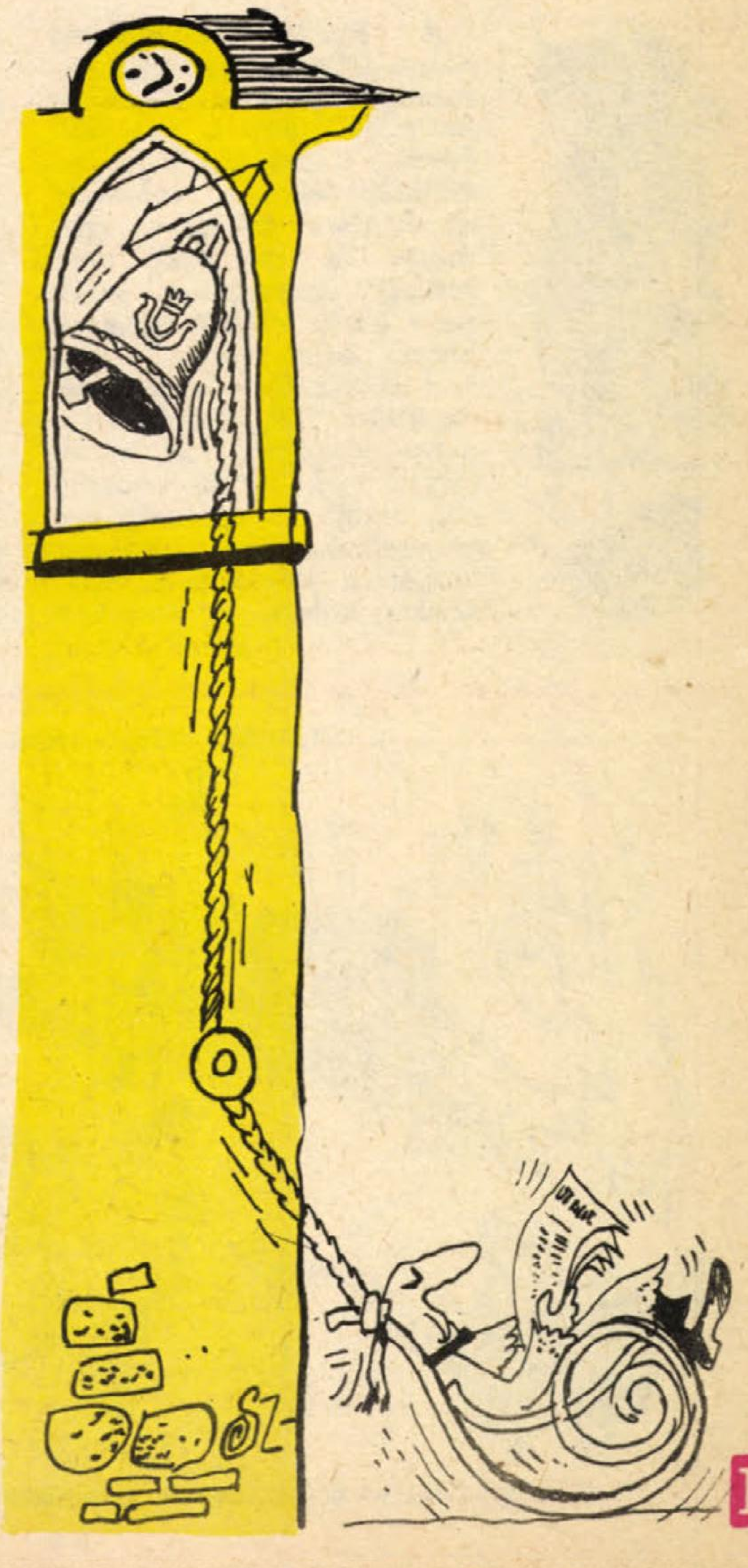




VÁRNAI, FÜLÖP, DALLOS, BRENNER, SAJDIK, HEGEDŰS, SZŰR-SZABÓ







# IMPORT HUMOR

NEHÉZ HELYZETBEN



(„Palante", Havanna)

KULTÚRSZOMJ



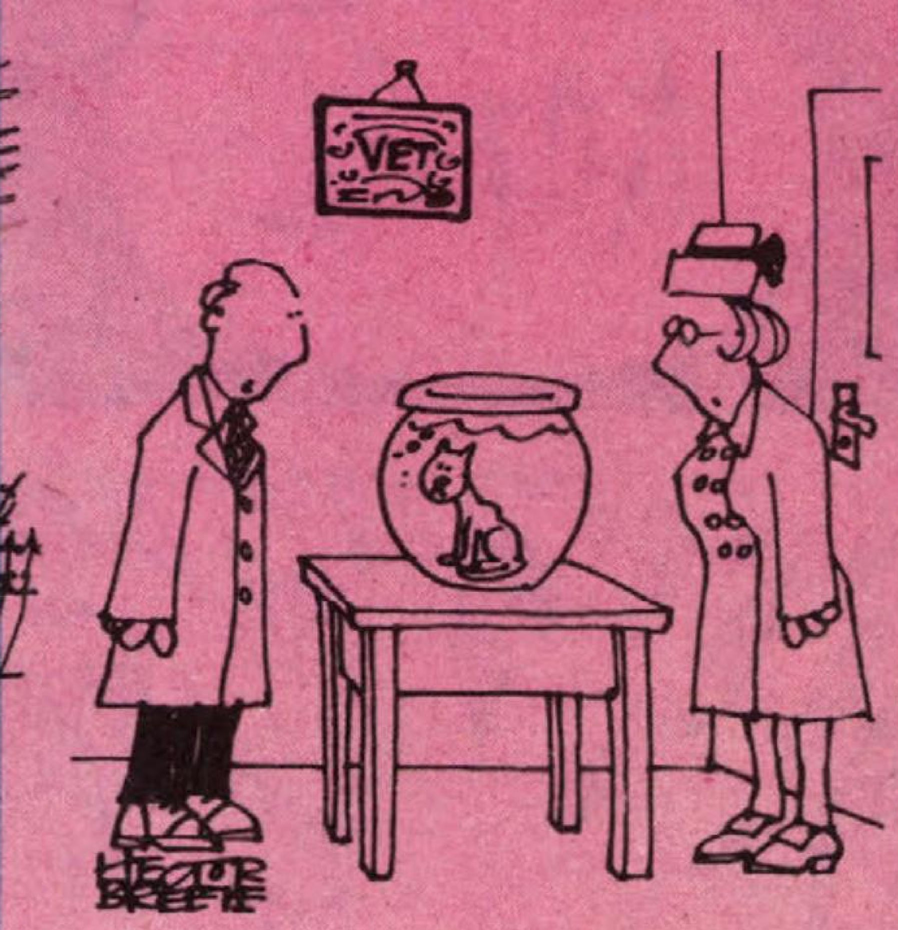
(„Schweizer Illustrierte", Zürich)

SZENVEDÉLYES FÉRFI



(„Eulenspiegel", Berlin)

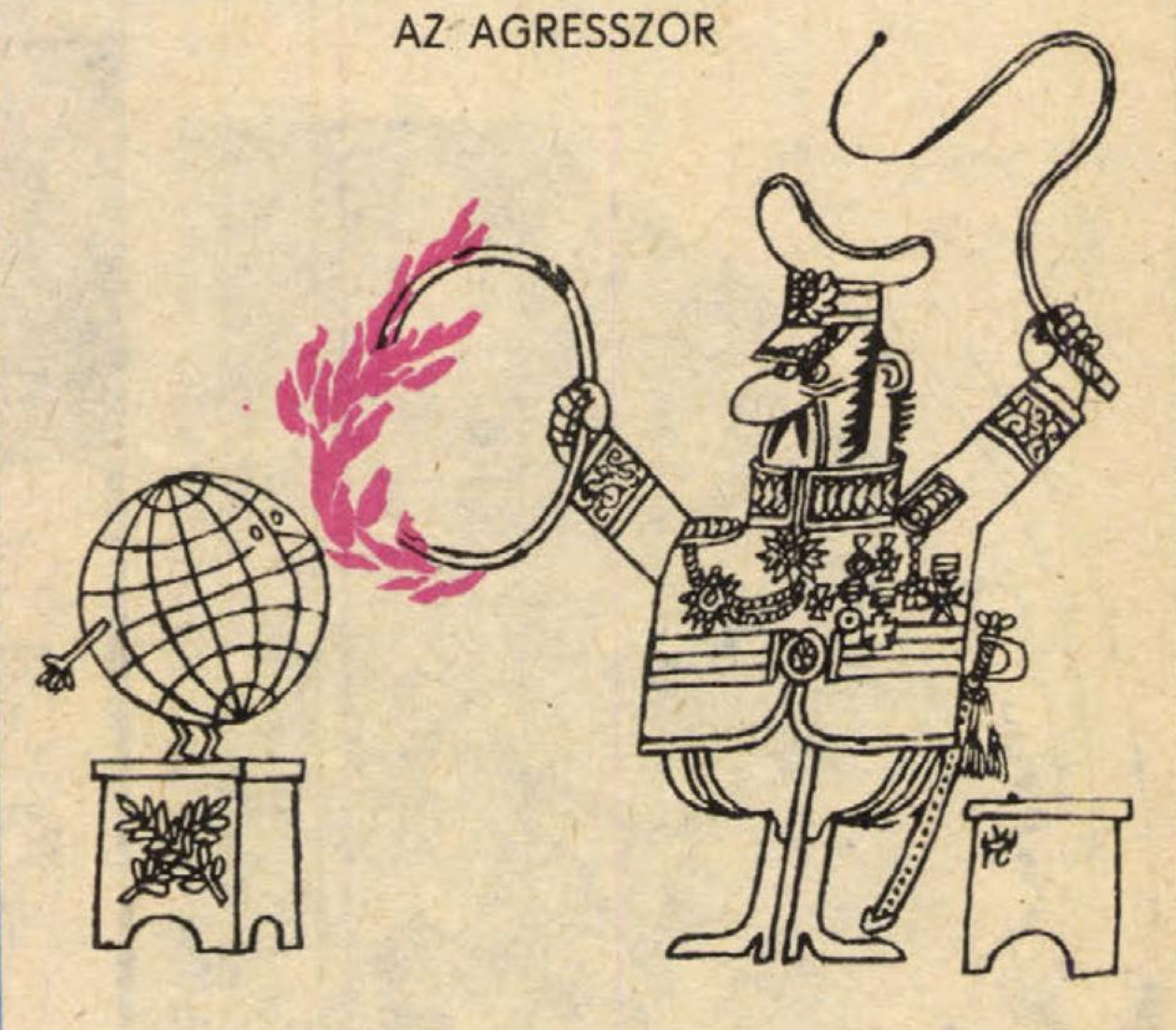
ÁLLATORVOSNÁL




– Egyszerű tudathasadás, asszonyom!

(„Ici Paris")

AZ AGRESSZOR



(„Pikker", Tallinn)

## ÉHEZZENEK-E A MACSKÁK?



*A Reuter-hírügynökség római jelentése szerint nem mindennapi vita folyik az örök városban a macskák körül. Mivel újabban az ételmaradékokat műanyag zacskókban dobják a szemétre, a macskák nem tudnak ennivalóhoz jutni, nem lévén eléggé ügyesek ahhoz, hogy foggal-körömmel kinyissák a zacskókat. Az állatvédők, elsősorban a macskabarátok, hálátlansággal vádolják a lakosságot, amely az egészségügyi követelményeket előbbre helyezi a macskák táplálásánál, holott a macskák védik meg a várost az egerek és patkányok túlnépesedésétől. A másik oldal érve: a jóllakott macska teljesen veszélytelen a rágcsálókra nézve, mert ugyan melyik macska fanyalodik rá a patkányokra és az egerekre, ha előzőleg — mondjuk — sonka- vagy csirkemaradékokkal lakott jól. Egy kis koplalás sokkal hasznosabb háziállatokká teszi a macskákat, mint az egészségtelen túltáplálás. A vita még folyik. A macskák véleménye nem ismeretes.*

TÖBBSZÖRÖSEN NŐS



– Az egyikben a fiaim vannak, a másikban az unokáim!

SOKK



– Mi történt szegénnyel?
– Ma olvasta százhatodszor, hogy rövidesen lesz elég ceruzaelem.

## HAJNÖVESZTÉS, Ó!

A nagyotmondás hazájának ismert Marseille-ban egy drogériába betér egy meglehetősen kopaszodó férfiú. Hajnövesztő szert kér. Amikor elébe teszik, forgatja, nézi:

– Aztán tessék mondani, tényleg van ennek hatása?

– Uram, még egy biliárdgolyót is szőrössé tesz!

– Biliárdgolyót? Szőrössé? Dehát akkor nagyon nehéz a játék!

# TÜCSÖK és BOGÁR

**Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.**

*Egészségügyi világnap:*

## *Disc Jockey klub a Kishajóban*

**Bizonyára van némi összefüggés, ha az első (második, harmadik, negyedik ...) pillantásra nem is egészen nyilvánvaló.**

*(A Békés megyei Népújságból kivágta Varga Péterné)*




**Esküszünk, hogy a fele sem igaz. Vagy pedig ... remekül tartja magát Lőrincze Lajos.**

*(Az Ország Világból kivágta Zalczer István)*




**Ugyebár ez gyönyörű?**
*(Pakson fotózta Füller Ferenc szarvasi olvasónk)*

4. A magyar válogatott régimódi, elavult futballt játszik. Most is másfél-két játékos őrizte Müllert, a középpályások is inkább a védelem segítésére gondoltak. A

**Tényleg elavult. Modernebb labdarúgást játszó országokban talán 1.33 hátvéd is elég lenne Müller semlegesítésére.**

*(A Népszabadságban észlelte Amtmann Tamás dorogi olvasónk)*

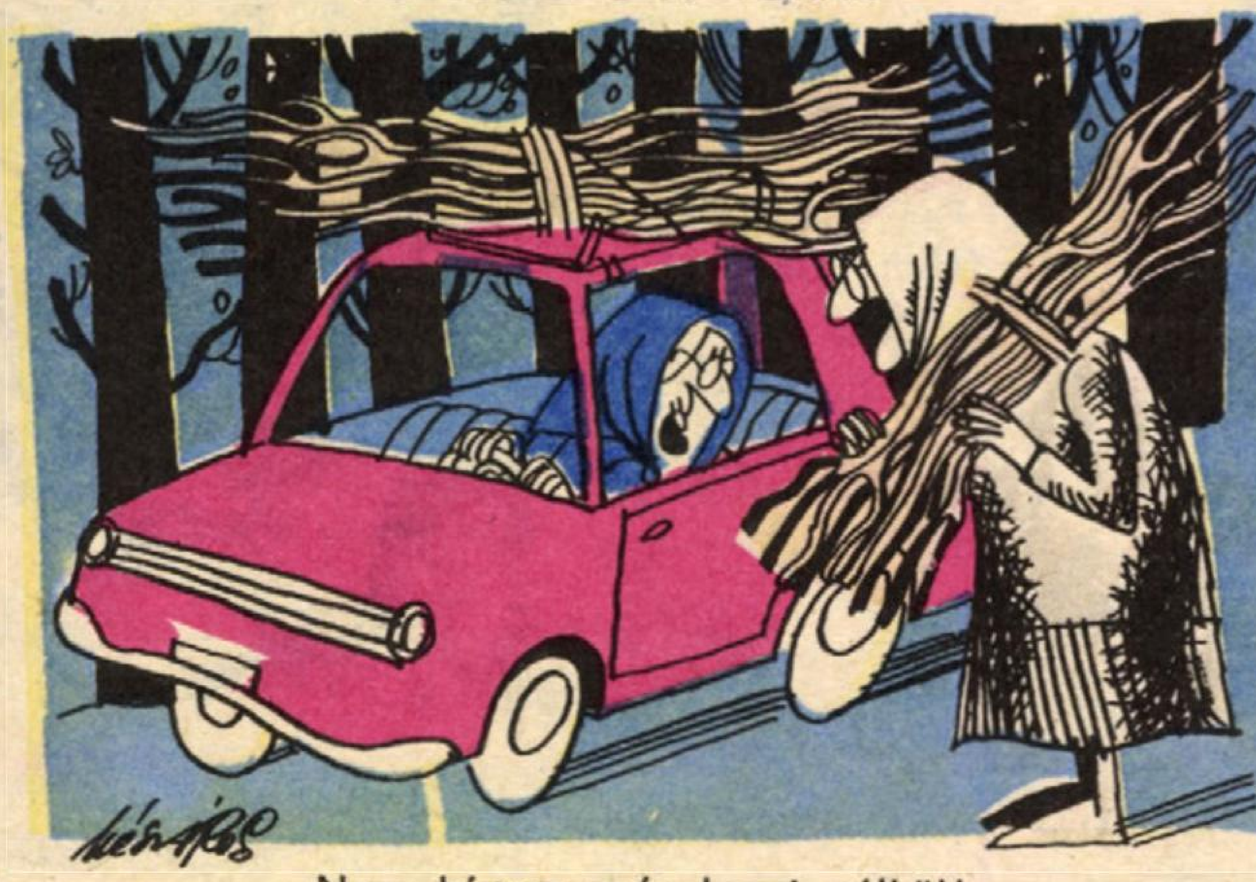
Az emberek virágimádata nem újkeletű. Gondoljunk csak Balassi muzsikálóan szép versének sokszor hallott sorára: *„Kertem nárciszokkal végig ültetéd ...”* A városok összlakosságát megmozgató virágkultuszra századunkban a harmin-

**Szerdán, 1972. április 12-én**
**GIACOMO ARAGALL vendégfelléptével**
Környei bérl. 8. előad. **VERDI:** Jegyek válthatók
Felemelt helyárak **LAMMERMOORI LUCIA** Kezdete 7 órakor
Opera 3 felvonásban. Szövegét Salvadore Cammarano írta, Fischer Sándor fordította.

**Talán meg plágiumper is lehet belőle. Mit szól ehhez 1. Csokonai és 2. Donizetti?**

*(A Kisalföld című lapból ollózta Horváth Anna győri olvasónk, illetve egy tájékoztatón észlelte Kühnle Mária)*

RŐZSESZEDŐ ANYÓKÁK



– Nem bírtam már kocsi nélkül!

### A TÁNCDALÉNEKES KALANDJA

*Nehéz a táncdalénekesek élete, mert nagyon nagy a nemzetközi vetélkedés. Jelenleg Tom Jones a főcsillag, de jól tartják magukat az olyan „örökzöld” bácsik is, mint Elvis Presley. Viszont a francia Johnny Hallyday (milyen jellegzetesen gall név ...) már csaknem a feledés homályába merült. Most újra írnak róla a lapok, mert rendőrökkel verekedett össze a Champs-Elysée-n. Johnny nem törődve a lámpákkal, „tilos”-kor ment át, s amikor a rendőrök nyakoncsípték, verekedni kezdett és ordítva szidta a rend őreit.*

*— De nagy hangja van! — jegyezte meg az egyik rendőr.*

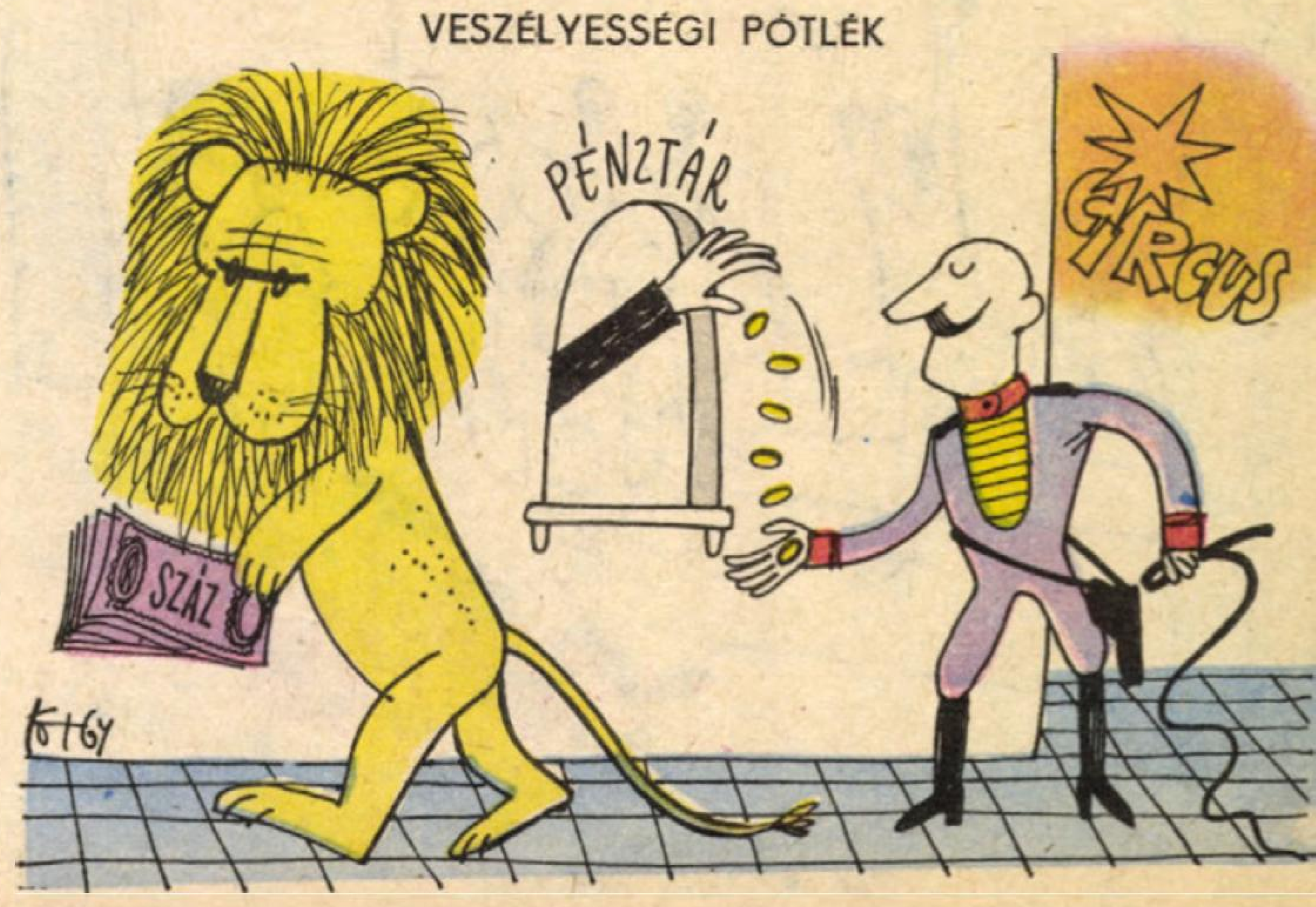
*— Ezt írja be a jelentésébe is, kérem szépen ! — mondta felcsillanó szemekkel az énekes.*

### MI LEGYEN A GÉPKOCSIRONCSOKKAL?

A szemét egyre megoldhatatlanabb nehézségeket jelent az emberiségnek. Az ősember csak eldobta a használhatatlan kőbaltát és faragott újat. De a mai ember annyi mindenfélét dob el, hogy a természet már nem képes magába fogadni. Mint az amerikai „New York Times” cikkírója, Robert Lindsay írja, húszmillió ócska gépkocsit hagytak el az ország területén. Sokal több gazdátlan kocsi található az USA-ban, mint gazdátlan kutya. Mit csináljanak ezekkel az egykori önmozgó (automobil) járművekkel? Dobják a tengerbe őket?

A legnagyobb baj az, hogy a halak nem esznek gépkocsit. Új halfajták kitenyésztésére lenne szükség, mint ahogyan már vannak olyan molyfajták is, amelyek gyapjú helyett nylont is fogyasztanak.

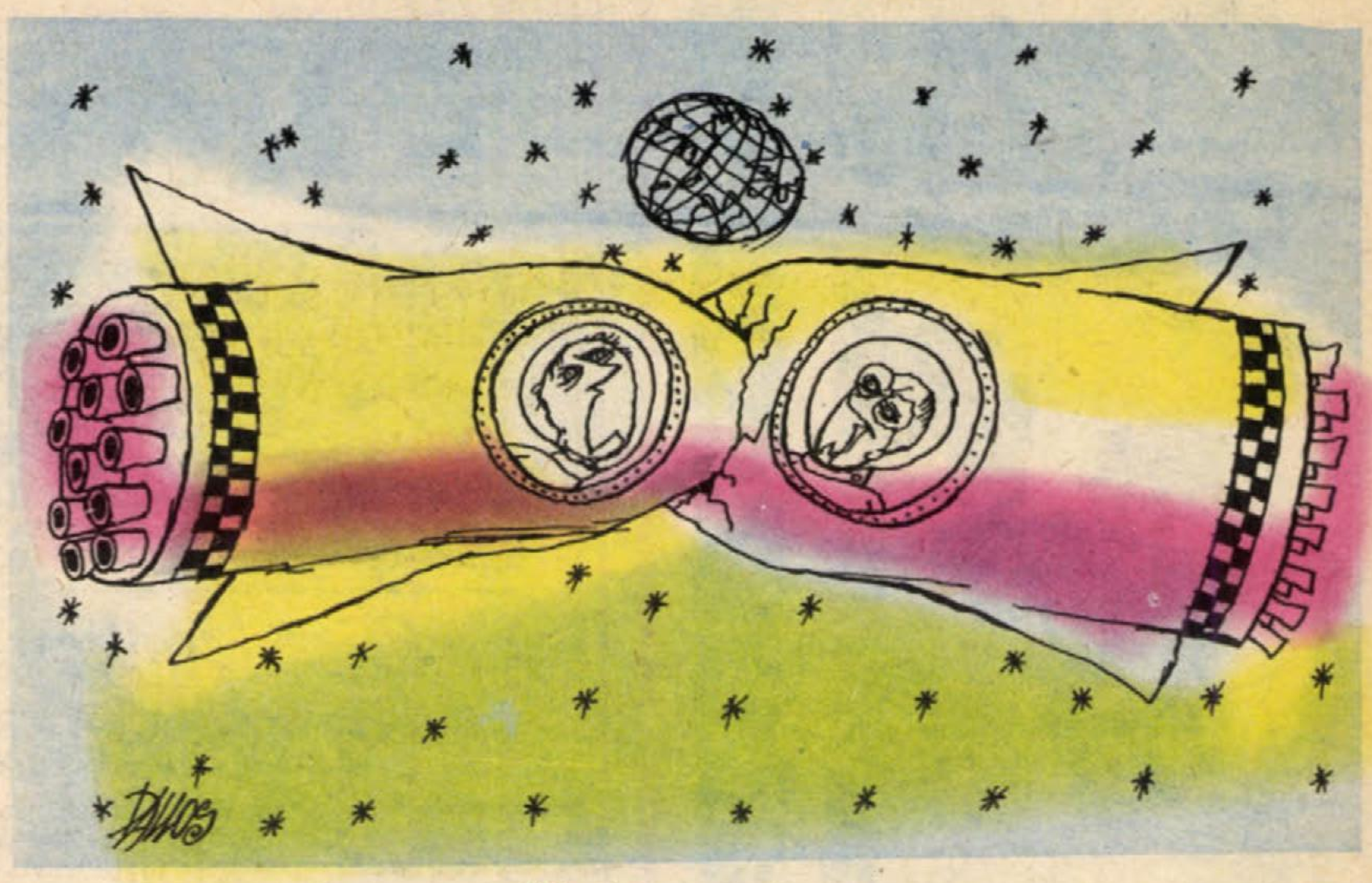
VESZÉLYESSÉGI PÓTLÉK



SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS

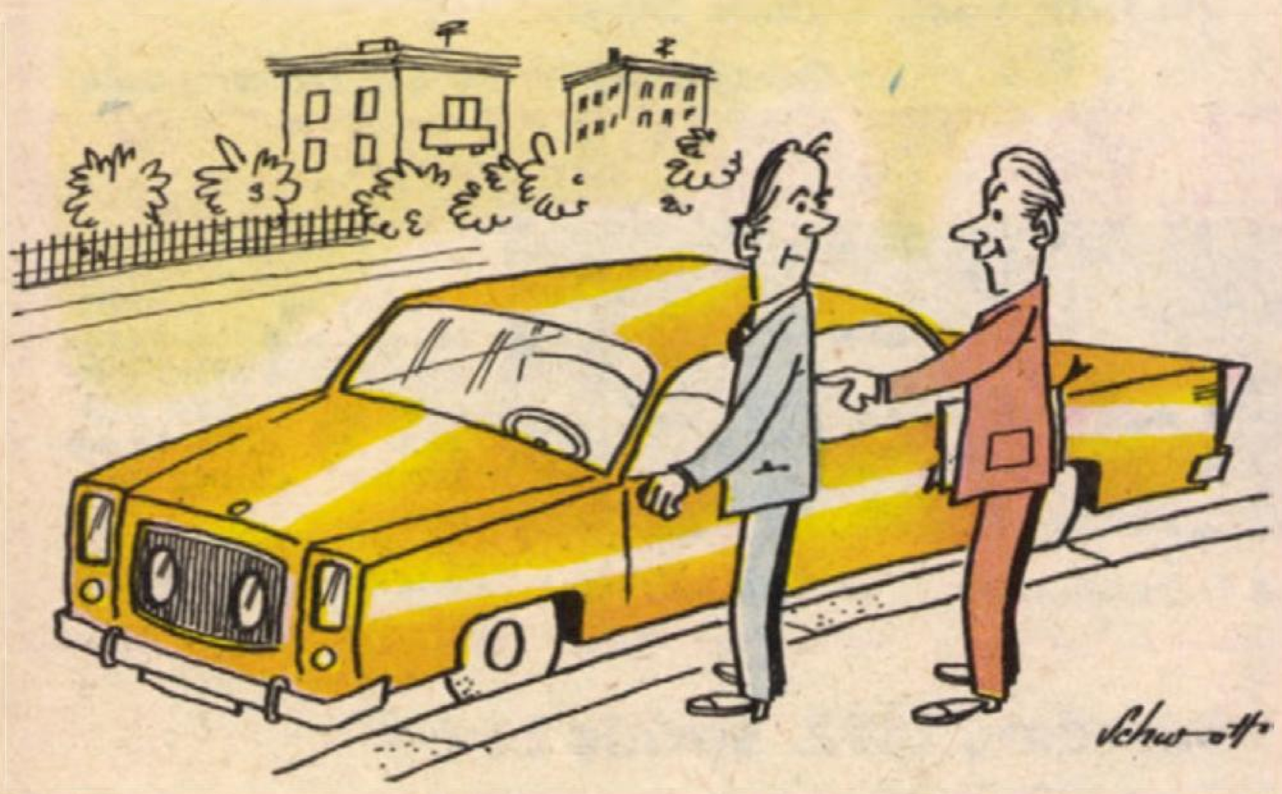



A LÉGIKÖZLEKEDÉS JÖVŐJÉBŐL



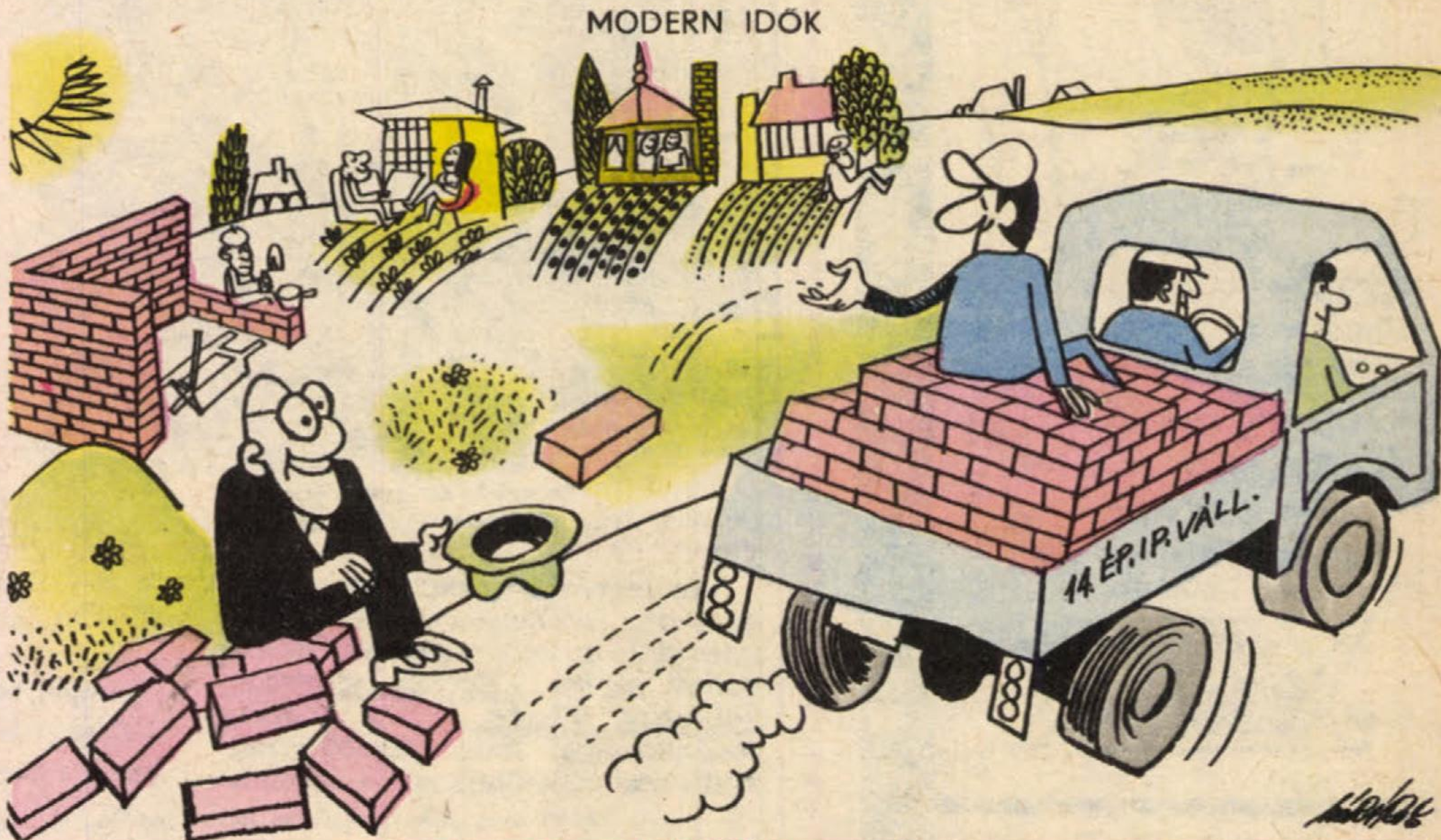
– Menjen maga!...

BIZALMASAN

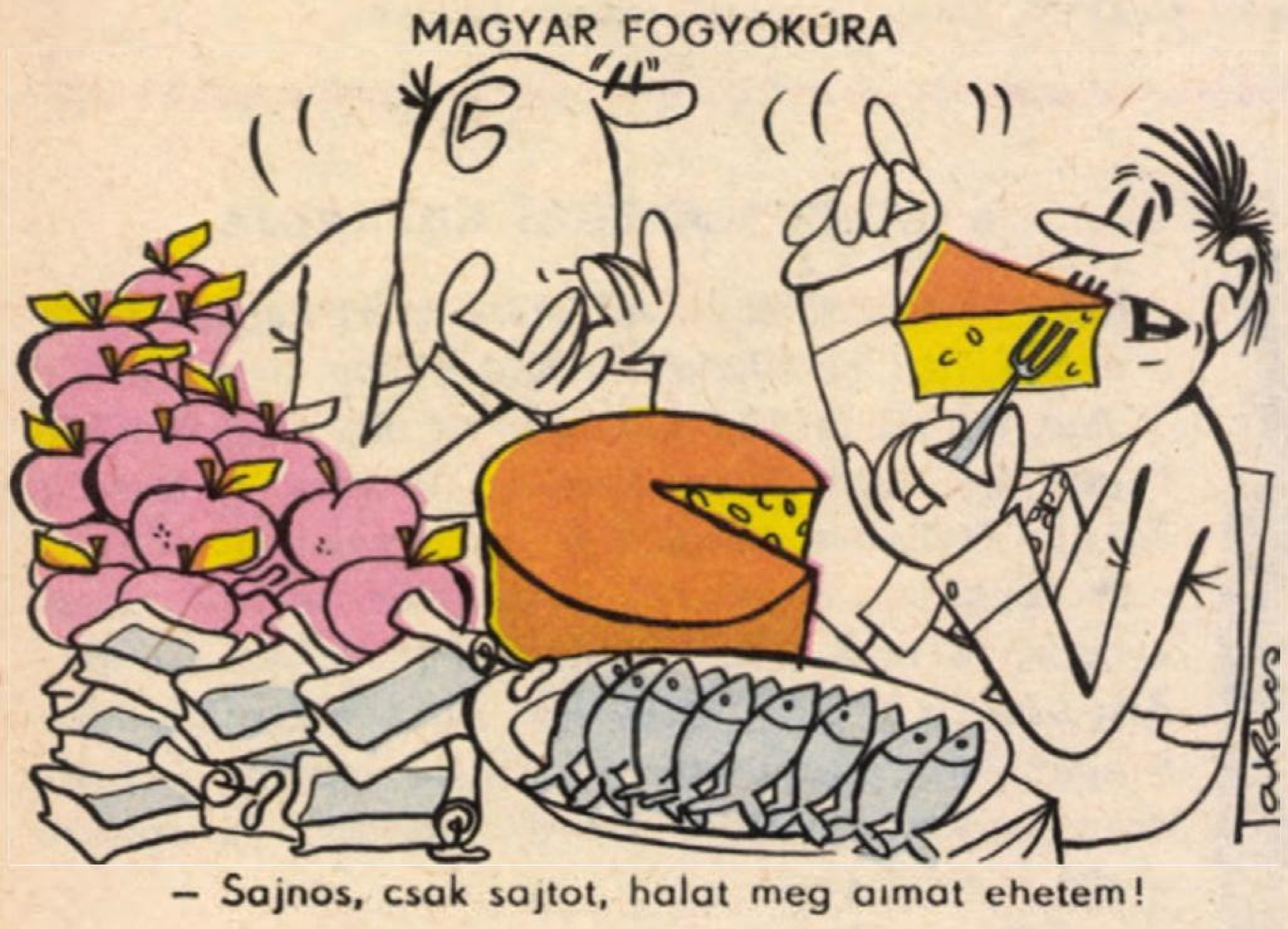


– Remek új kocsid van.
– Igen. Ehhez már csak egy garázs és egy védőügyvéd kellene...

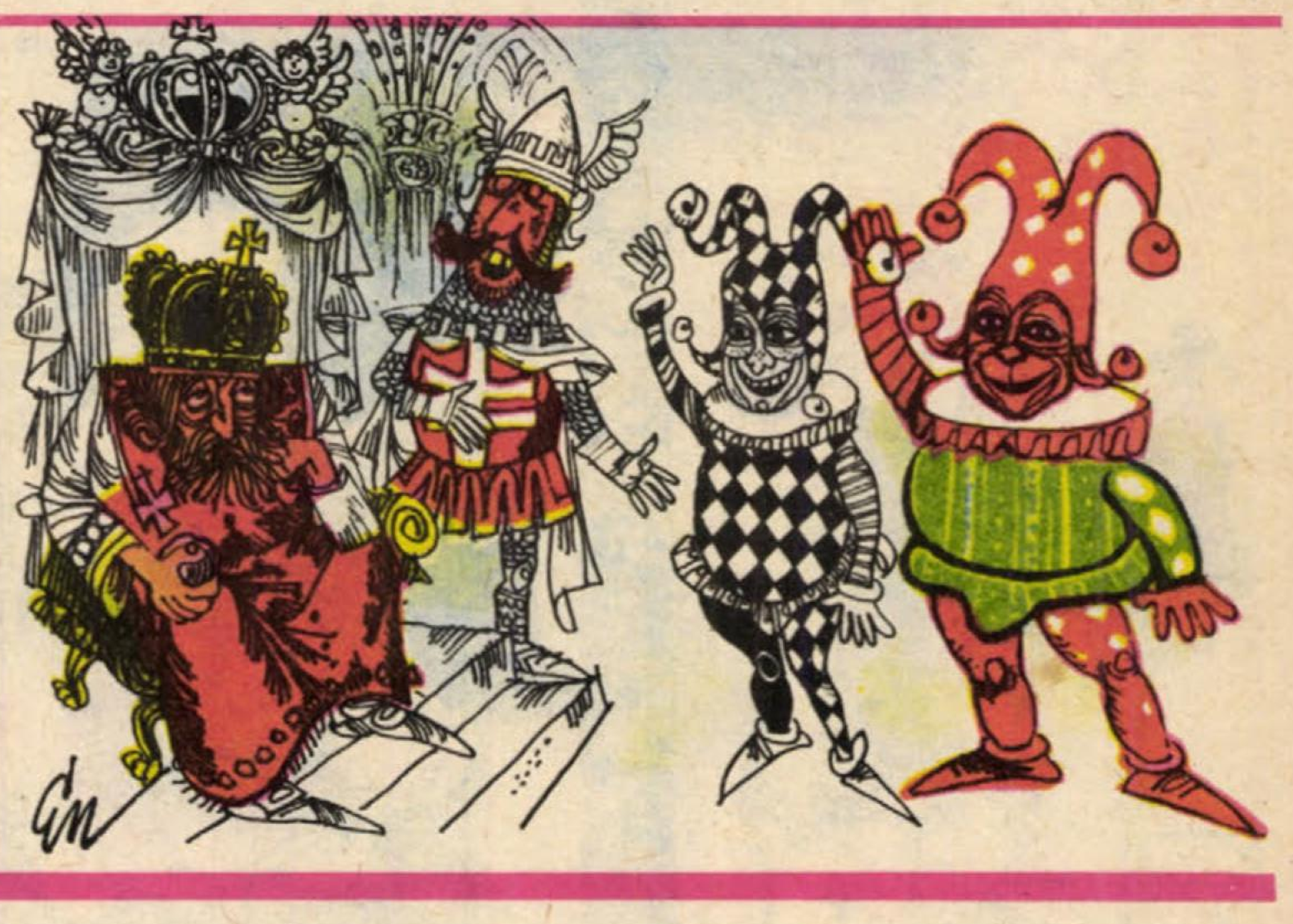
MODERN IDŐK




MAGYAR FOGYÓKÚRA



– Sajnos, csak sajtot, halat meg almát ehetem!



VÁLASZTÉK

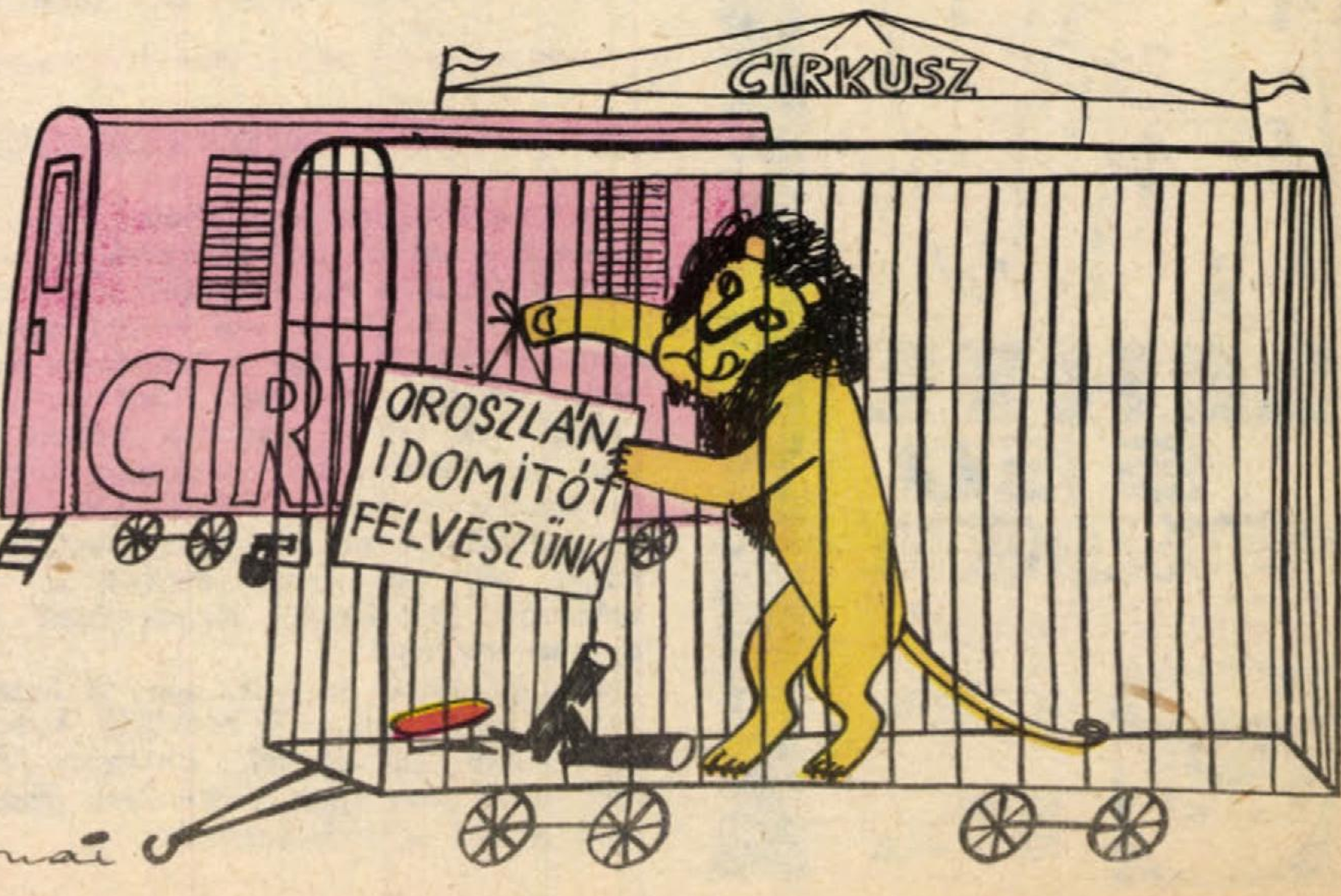
– Fenséged a fekete-fehér, vagy a színes adást óhajtja nézni?

A JÖVŐ KÍSÉRLETI SZÍNHÁZA

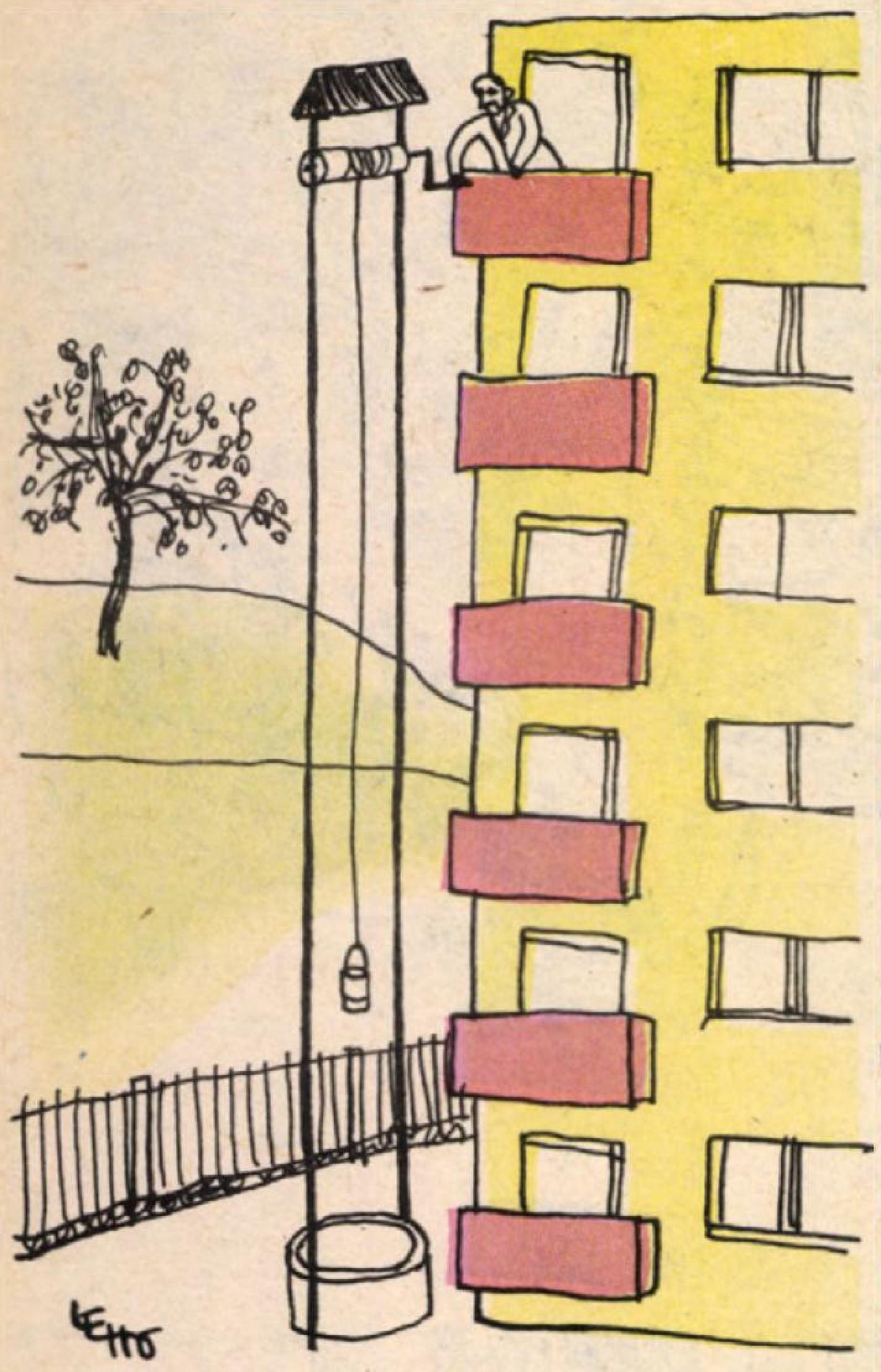


Egyszemélyes nézőtér.

MUNKAERŐHIÁNY



ALACSONY NYOMÁS



## RÉBUSZ

**224. rejtvényünk megfejtése:**

> Kovács Bálint, a jeles gátfutó nem disszidált
>
> – D

**Marathoni futó**

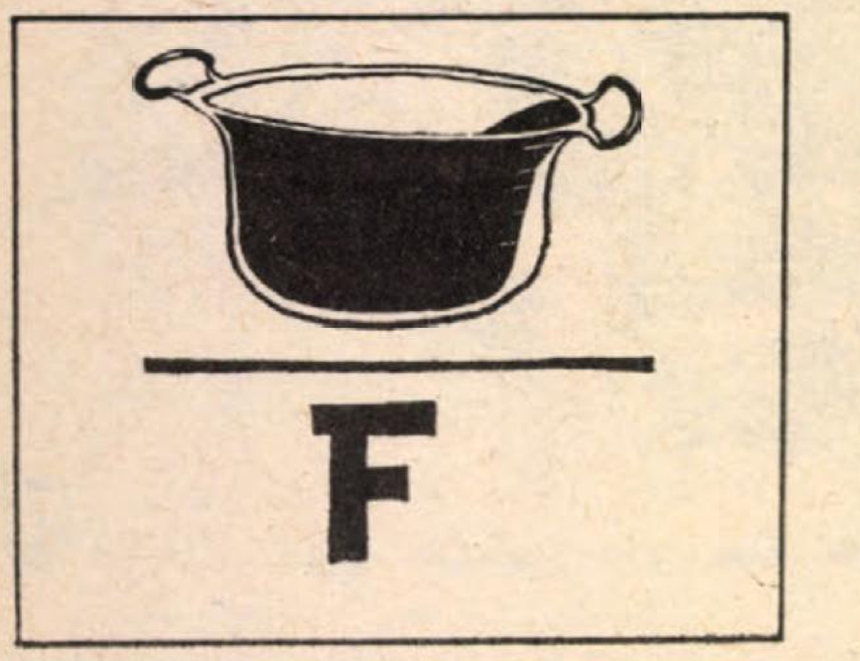
**A 100 forintos díjak nyertesei a következők:**

**Janovszky István, Bp. II., Keleti Károly u. 33.**

**Szikszay Rózsa, Szeged, Kárász u. 16.**

**Petres István, Bp. XI., Bartók B. út 10—12.**

**226. REJTVÉNYÜNK**




**A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb május 1-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.**


Ludas Matyi

**SZATIRIKUS HETILAP**

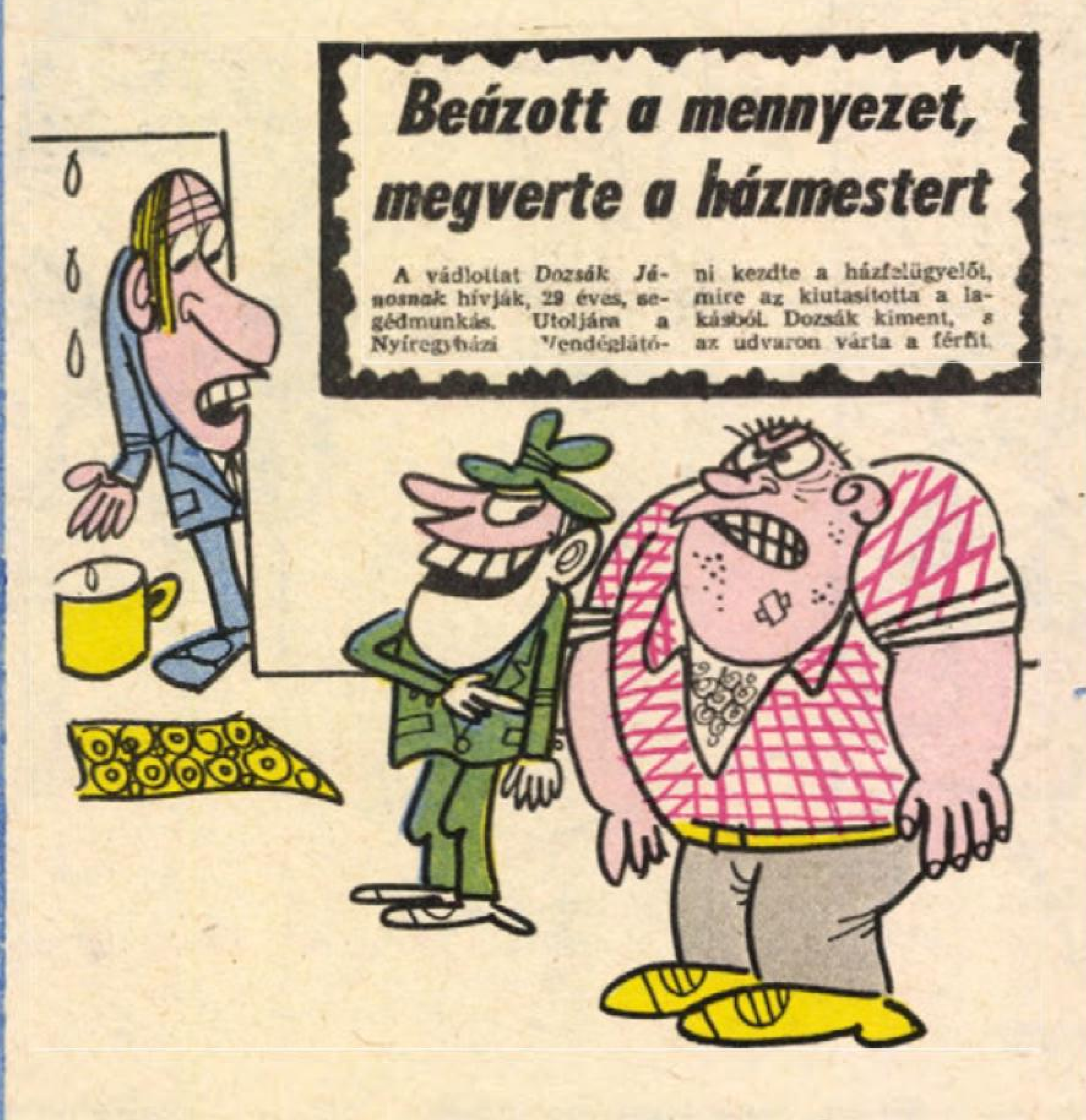
**Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-17 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató**

**INDEX: 25.504**

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.


# A HÉT HÍREIBŐL

*Fülöp György rajzai*




– A mennyezetet jöttek megjavítani?
– Nem. Csak bemutatom az új házmestert.




– Gondold meg, fiam, lehet, hogy veszett róka...




– Hol sikerült elkapnod ezt a taxit?
– Záhonynál.




– Uram, ha csuklik, szálljon le, mert kisiklunk.

KIRÁNDULÓIDŐ



– Gyertek fel, lent már nincs hely

## A SZTÁR

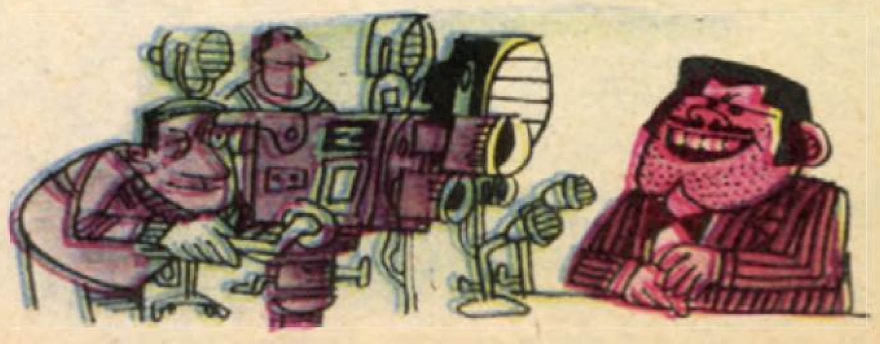
*A fényszórók ontják a fényt,*
*forró a lég, mint a katlan,*
*a rendező rendelkezik:*
*„Felvétel! Rajt!” — s csapó csattan.*

*Női szívet dobogtató*
*mosoly vibrál a sztár-szájon,*
*úgy mosolyog bajsza alatt,*
*mint egykor a kedvenc: Jávor.*

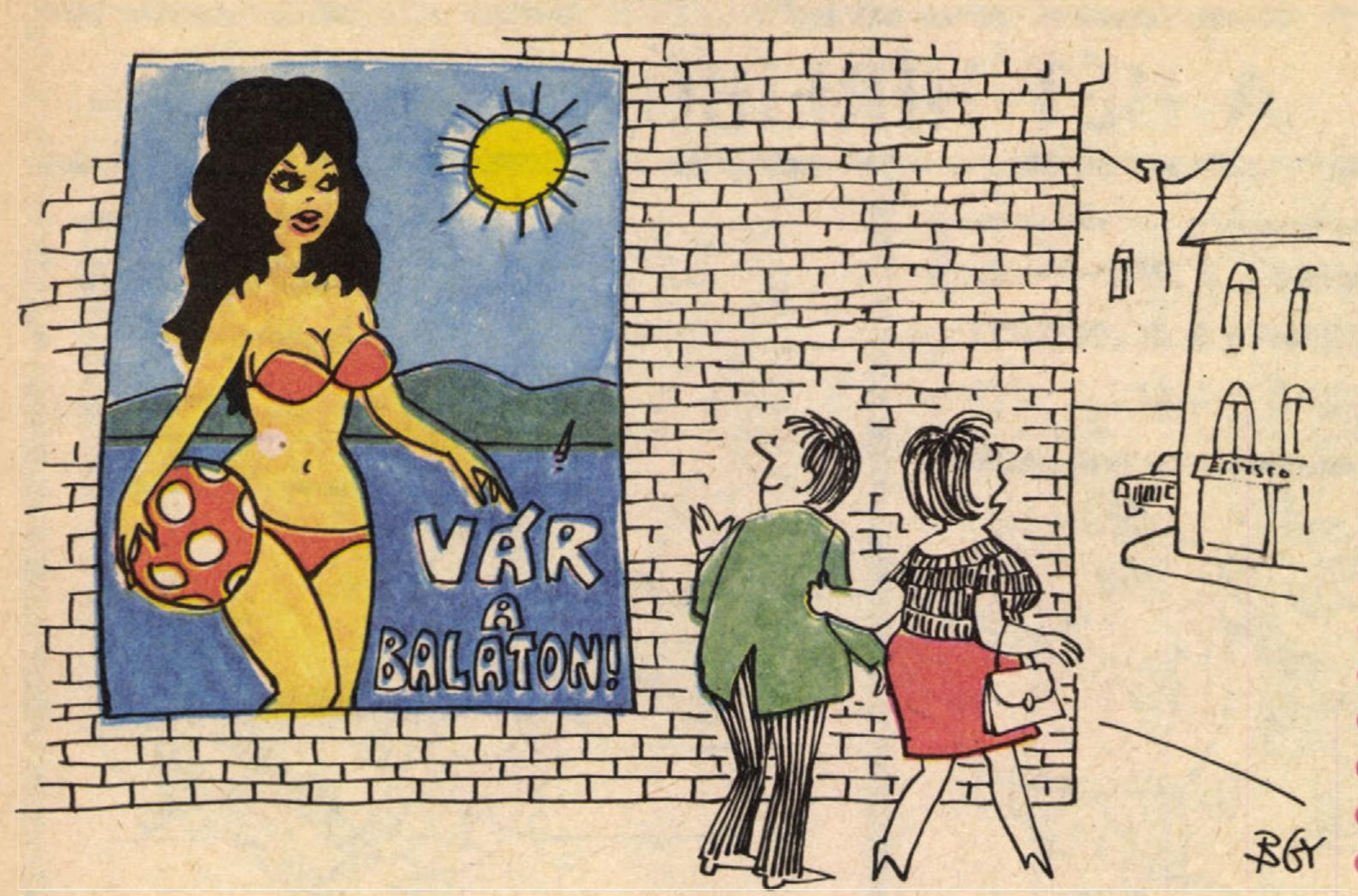
*Ügyeit hős Don Juanként*
*tálalja a közönségnek,*
*miközben a feje fölött*
*bősz jupiterlámpák égnek.*

*Százezrek nézik az adást,*
*a sztár játéka nagy élmény. —*
*mily ünneprontó a bemondó...*
*közli: „Véget ért a KÉK FÉNY.”*

**Donkó László**

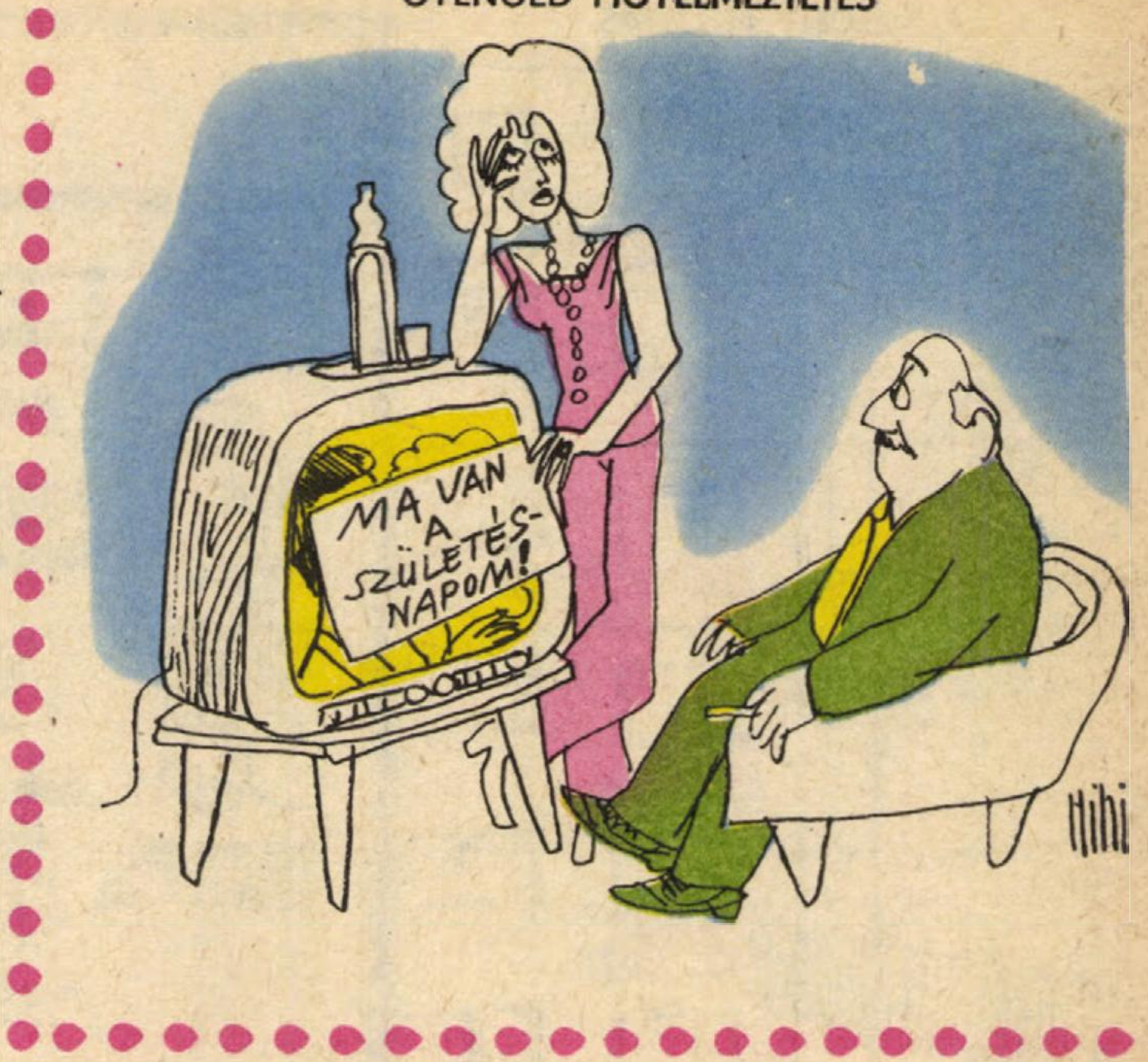


SZUGGESZTÍV PLAKÁT

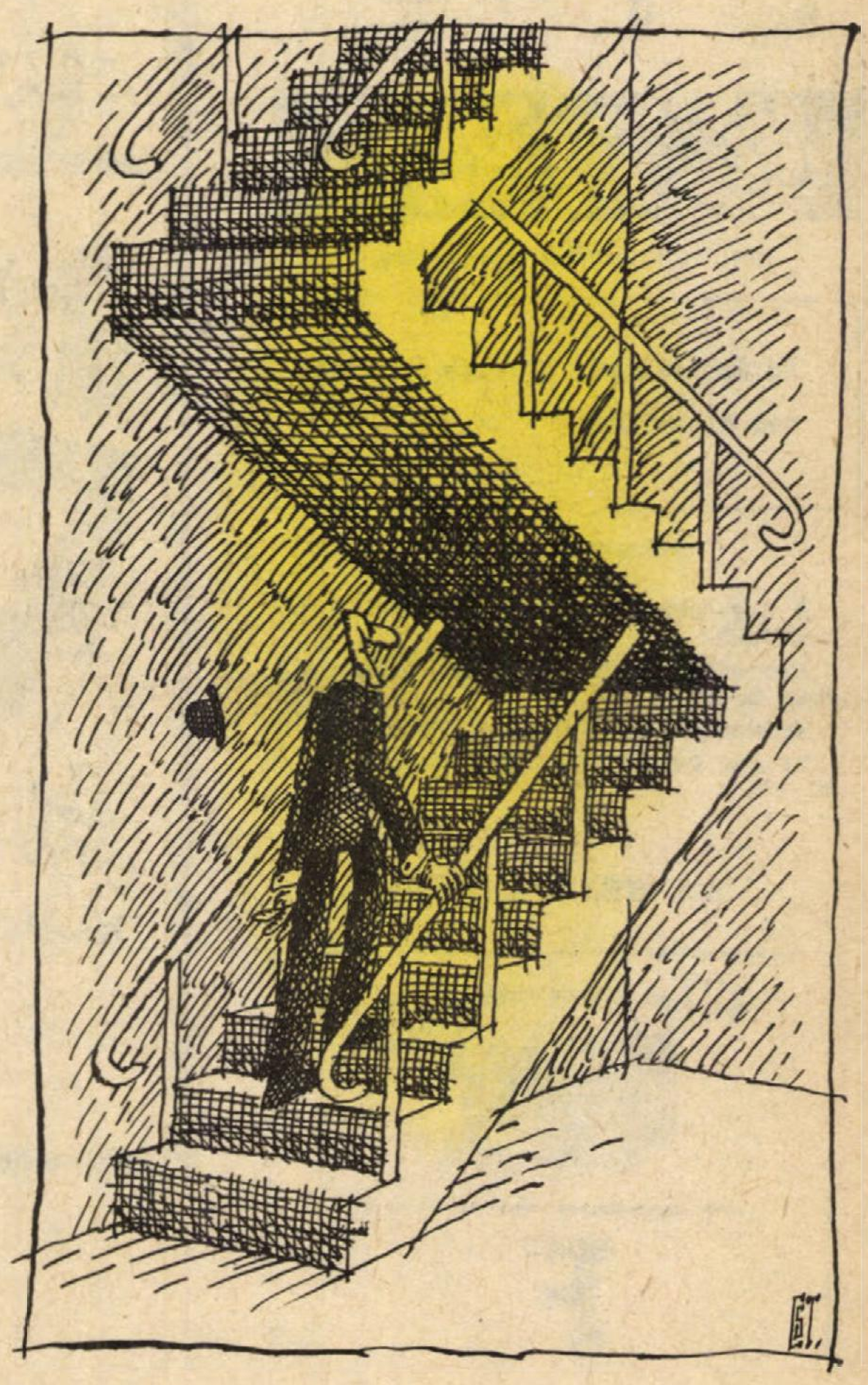



– Csak gyere, gyere! Nem téged vár!

GYENGÉD FIGYELMEZTETÉS




KIS HIBA



## SZILÁNKOK

### FURFANGOS MAMA

— Pistike nem akar enni. Ezért a szállodák mintájára én is bevezettem otthon a kötelező reggelit!

### *MUNKAKERÜLŐ*

*— Mennyi időm lehet még hátra? Mondjuk, hetven év… Azt is munkával töltsem el?…*



### AUTÓSTOP

A balatoni országúton gépkocsival megyünk Fehérvár felé. Érd után miniszoknyás lány integet. Megállunk.

— Nagyon kérem, vigyenek le Siófokra. Életbevágóan fontos ügyről van szó!

— Szívesen, de amint látja, tele a kocsi. Sajnálom — mondja sofőrünk és indít. Hátranézek. A miniszoknyás lány most egy másik autót állít meg. Beszáll. A kocsi éppen ellenkező irányba halad; Pest felé.

Úgy látszik, ennek a miniszoknyás lánynak mindenütt életbevágóan fontos dolga van.

### *HONVÁGY*

*A brazíliai őserdőben aziránt érdeklődött: hogyan juthatna el a Rottenbiller utcába?*

### ÉTTEREMBEN

— Nem szégyelli magát? Pincér létére szidja a kiszolgálást?

— Ma szabadnapos vagyok.

### *KÖZBIZTONSÁG*

*— Az ember éjszaka nem érezheti magát biztonságban az utcán. Már megint jön egy URH-kocsi tele rendőrökkel — mondta dühösen az útonálló.*

### TAVASZ

— Van szerencsém megkérni a komondorom részére az ön kutyája pracliját!



### GYOMOREMBER

A baleseti sérült rimánkodva kérte a mentőket:

— Az N… kórházba vigyenek. Állítólag remek a konyhájuk.

**G. Sz.**

